

สารนิพนธ์

เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

โดย

นางสาวพิมพ์ภักขัญญ์ อูระวัฒน์

รหัสนักศึกษา 05580612

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปันสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นางสาวพิมพ์ภักชัญ อุระวัฒน์

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว
ผู้เขียน	นางสาวพิมพ์ภักษ์ อูระวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปั้นสุวรรณ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพ รวมถึงรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสม โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวและนโยบาย ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า มณฑลกุ้ยโจวมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมชนเผ่า และทรัพยากรธรรมชาติ อีกทั้งรัฐบาลยังให้ความสำคัญในการใช้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรในชนบท จึงทำให้ในปัจจุบันมณฑลกุ้ยโจวมีการขยายตัวด้านท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว โดยรัฐบาลส่งเสริมมณฑลกุ้ยโจวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนตากอากาศระดับโลก นับตั้งแต่ในปี 2015 โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว ในส่วนของการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวพบว่า หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง หมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง และหมู่บ้านมาตังเกอเจียยังคงรักษาอัตลักษณ์ของตนเองไว้ อาทิ การทำเครื่องประดับเงิน การปักผ้า ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของแต่ละชนเผ่า นอกจากนี้ยังพบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับชุมชนในมณฑลกุ้ยโจวคือ การท่องเที่ยวโดยชุมชน ในการเรียนรู้วิถีชีวิตของแต่ละชนเผ่า โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมในการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจวคือ ช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสอากาศเย็นและสามารถเข้าร่วมงานเทศกาลต่าง ๆ ได้

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม, การท่องเที่ยวโดยชุมชน, มณฑลกุ้ยโจว

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.4 นิยามศัพท์.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 เอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม.....	4
2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	4
2.1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	5
2.1.3 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	5
2.1.4 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	6
2.2 ความรู้พื้นฐานด้านมานุษยวิทยาเบื้องต้น.....	7
2.2.1 ความหมายของมานุษยวิทยา.....	7
2.2.2 มานุษยวิทยาวัฒนธรรม.....	8
2.3 เอกสารเกี่ยวกับมณฑลกุ้ยโจว.....	8
2.3.1 ประวัติศาสตร์ของมณฑลกุ้ยโจว.....	8
2.3.2 ที่ตั้งและขนาดพื้นที่.....	9
2.3.3 การแบ่งพื้นที่เขตปกครอง.....	10
2.3.4 ภูมิประเทศ.....	10
2.3.5 ภูมิอากาศ.....	11

สารบัญ

	หน้า
2.3.6 ประชากร.....	11
2.3.7 อาหาร.....	14
2.3.8 อาชีพ.....	17
2.3.9 การศึกษา.....	17
2.3.10 การคมนาคม.....	17
2.4 แหล่งท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว.....	18
2.4.1 Xijiang Miao Village.....	18
2.4.2 Zhaoxing Dong Village.....	19
2.4.3 Matang Gejia Village.....	20
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล.....	24
3.2 วิธีการดำเนินงาน.....	24
3.3 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
4.1 นโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว.....	26
4.2 แหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว.....	34
4.2.1 หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง.....	34
4.2.2 หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง.....	45
4.2.3 หมู่บ้านมาตั้งเกอเจีย.....	57
4.3 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว.....	65
4.3.1 กิจกรรมในหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง.....	67
4.3.2 งานเทศกาลของชาวเหมียว.....	73
4.3.3 กิจกรรมในหมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง.....	78
4.3.4 งานเทศกาลของชาวดัง.....	82

สารบัญ

	หน้า
4.3.5 กิจกรรมในหมู่บ้านมาตังเกอเจีย.....	84
4.3.6 งานเทศกาลของชาวเกอเจีย.....	85
4.3.7 วิธีการบริหารจัดการการท่องเที่ยว.....	87
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	92
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	92
5.2 อภิปรายผล.....	93
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	94
5.4 ข้อจำกัดในการศึกษา.....	94
บรรณานุกรม.....	95
ประวัติผู้วิจัย.....	100
แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์.....	101

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 นโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ระหว่างปี 2013-2017.....	27
ตารางที่ 4.2 ศักยภาพของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง.....	44
ตารางที่ 4.3 ศักยภาพของหมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง.....	56
ตารางที่ 4.4 ศักยภาพของหมู่บ้านมาตั้งเก๋อเจีย.....	65
ตารางที่ 4.5 เทศกาลต่าง ๆ ของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง จ้าวซิ่งตั้งและมาตั้งเก๋อเจีย.....	91

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แผนที่ตำแหน่งที่ตั้งของมณฑลกุ้ยโจว.....	9
ภาพที่ 2.2 แผนที่แสดงการแบ่งพื้นที่เขตปกครอง.....	10
ภาพที่ 2.3 กลุ่มชาติพันธุ์เหมียว.....	12
ภาพที่ 2.4 กลุ่มชาติพันธุ์ต้ง.....	13
ภาพที่ 2.5 กลุ่มชาติพันธุ์เก้อเจียง.....	14
ภาพที่ 2.6 ซุปปลารสเปรี้ยว.....	15
ภาพที่ 2.7 เมนูหมูย่างฉงเจียง.....	15
ภาพที่ 2.8 ผักหั่นห่อด้วยแป้ง หรือที่เรียกว่า Siwawa.....	16
ภาพที่ 2.9 การทานอาหารบนโต๊ะอาหารแบบยาว.....	17
ภาพที่ 2.10 Xijiang Miao Village ในยามค่ำคืน.....	19
ภาพที่ 2.11 หมู่บ้าน Zhaoxing Dong.....	20
ภาพที่ 2.12 หญิงสาวชาว Gejia กำลังปักผ้า.....	21
ภาพที่ 4.1 ต้นชาเหมยถาน สินค้าการเกษตรที่มีชื่อเสียง.....	32
ภาพที่ 4.2 ใบชาเหมยถาน.....	32
ภาพที่ 4.3 หมู่บ้านชนกลุ่มน้อยที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว.....	32
ภาพที่ 4.4 Guizhou Cloud Travel Application.....	33
ภาพที่ 4.5 รายละเอียดของ Guizhou Cloud Travel Application.....	33
ภาพที่ 4.6 หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง.....	34
ภาพที่ 4.7 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง อำเภอเฉียวซาน.....	35
ภาพที่ 4.8 แม่น้ำ Baishui ไหลผ่านและตัดหมู่บ้านเหมียวในซีเจียงออกเป็นสองส่วน.....	36
ภาพที่ 4.9 บ้านแบบเตี้ยๆ เจียวโหลวและสะพานลมและฝน.....	37
ภาพที่ 4.10 "Beauty Bench" (美人靠) ระเปียงห้อยขา.....	38
ภาพที่ 4.11 หญิงสาวชาวเหมียวในเครื่องแต่งกายพื้นบ้าน สวมเครื่องประดับเงิน.....	39
ภาพที่ 4.12 หญิงสาวชาวเหมียวใส่เครื่องประดับเงิน.....	39
ภาพที่ 4.13 เครื่องแต่งกายของชาวเหมียว.....	40

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.14 ข้าวเหนียว 5 สี.....	40
ภาพที่ 4.15 ซุปปลารสเปรี้ยว.....	40
ภาพที่ 4.16 ซุปผักเปรี้ยว.....	41
ภาพที่ 4.17 Baizanji (ไกรสดั้งเดิม).....	41
ภาพที่ 4.18 ตุ๊กตาแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง.....	42
ภาพที่ 4.19 หมูบ้านจ้าวซึ่งตั้ง.....	45
ภาพที่ 4.20 แผนที่แสดงที่ตั้งของหมูบ้านจ้าวซึ่งตั้ง.....	45
ภาพที่ 4.21 แสดงอุณหภูมิสูงสุด ต่ำสุดและอุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนพฤษภาคม ปี 2561.....	47
ภาพที่ 4.22 หอกลองในหมูบ้านจ้าวซึ่งตั้ง ในตอนกลางวัน.....	48
ภาพที่ 4.23 หอกลองในหมูบ้านจ้าวซึ่งตั้ง ในตอนกลางคืน.....	49
ภาพที่ 4.24 ลวดลายที่ตกแต่งบนหอกลอง.....	49
ภาพที่ 4.25 สะพานลมและฝน.....	50
ภาพที่ 4.26 บ้านแบบเตี้ยเว้าโหลวในหมูบ้านจ้าวซึ่งตั้ง.....	51
ภาพที่ 4.27 การแต่งกายของชาวดั้ง.....	52
ภาพที่ 4.28 เครื่องแต่งกายของชาวดั้งสำหรับผู้ชาย.....	52
ภาพที่ 4.29 หญิงสาวชาวดั้งในเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิม เพื่อเข้าร่วมงานเทศกาล.....	53
ภาพที่ 4.30 เอ็นเนื้อวัวมัด.....	54
ภาพที่ 4.31 ซุปปลาเปรี้ยว.....	54
ภาพที่ 4.32 เส้นทางรถไฟความเร็วสูงจากนครก๊วยหยาง.....	55
ภาพที่ 4.33 ประตูทางเข้าหมูบ้าน.....	57
ภาพที่ 4.34 แผนที่แสดงหมูบ้านมาตั้งเกอเจีย.....	58
ภาพที่ 4.35 หมูบ้านมาตั้งเกอเจีย.....	59
ภาพที่ 4.36 บ้านของชาวเกอเจีย.....	60
ภาพที่ 4.37 หมวกของชาวเกอเจีย.....	61
ภาพที่ 4.38 หญิงสาวชาวเกอเจียในเครื่องแต่งกายดั้งเดิม.....	62
ภาพที่ 4.39 ผ้าบาติก ของที่ระลึกของหมูบ้านแห่งนี้.....	63
ภาพที่ 4.40 เสื้อที่ทำจากผ้าบาติก และผ้าปักลาย ฝีมือชาวเกอเจีย.....	63

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.41 นักท่องเที่ยวเรียนรู้วิธีการปักผ้าของชาวเหมียว.....	66
ภาพที่ 4.42 พิธีต้อนรับของชาวเหมียว.....	67
ภาพที่ 4.43 บ้านแบบเดี่ยวเจียวโหลวของชาวเหมียว.....	68
ภาพที่ 4.44 บ้านของชาวเหมียว.....	68
ภาพที่ 4.45 การแสดงพื้นบ้านของชาวเหมียว.....	69
ภาพที่ 4.46 ฟุงนาในหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง.....	70
ภาพที่ 4.47 หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง ตอนช่วงเย็น.....	70
ภาพที่ 4.48 นักท่องเที่ยวใส่ชุดพื้นเมืองของชาวเหมียว.....	71
ภาพที่ 4.49 การทานอาหารบนโต๊ะอาหารแบบยาว.....	72
ภาพที่ 4.50 พิพิธภัณฑของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง.....	72
ภาพที่ 4.51 ห้องจัดแสดงในพิพิธภัณฑ.....	73
ภาพที่ 4.52 เทศกาล Sister's Meal.....	75
ภาพที่ 4.53 เทศกาล Lusheng.....	76
ภาพที่ 4.54 การบูชากลองทองแดง ในเทศกาลปีใหม่ของชาวเหมียว.....	77
ภาพที่ 4.55 การแสดง Lusheng ในเทศกาล Miao New Year.....	78
ภาพที่ 4.56 แผนที่แสดงหอกกลองและสะพานสายลมและฝน ภายในหมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง.....	79
ภาพที่ 4.57 ซุปปลาเปรี้ยว.....	79
ภาพที่ 4.58 ตักแตนทอด.....	79
ภาพที่ 4.59 ชาวตั้งร้องเพลงประสานเสียง.....	80
ภาพที่ 4.60 ชาวตั้งรวมตัวกันร้องเพลงประสานเสียงที่หน้าหอกกลอง.....	81
ภาพที่ 4.61 การแสดงพื้นบ้านของชาวตั้ง.....	81
ภาพที่ 4.62 นักท่องเที่ยวเดินตามแนวภูเขา เพื่อไปยังหมู่บ้านใกล้เคียง.....	82
ภาพที่ 4.63 เทศกาลโคลน.....	83
ภาพที่ 4.64 เทศกาลปีใหม่ของชาวตั้ง.....	84
ภาพที่ 4.65 หญิงสาวชาวเก้อเจียรต้อนรับนักท่องเที่ยว.....	84
ภาพที่ 4.66 ชาวเก้อเจียกับการทำผ้าบาติก.....	85
ภาพที่ 4.67 เทศกาล Lusheng ของชาวเก้อเจีย.....	86

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.68 หญิงสาวร่วมเต้นรำไปตามจังหวะของ Lusheng.....	86
ภาพที่ 4.69 หน้าเว็บไซต์ของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง.....	87
ภาพที่ 4.70 รายละเอียดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 1.....	87
ภาพที่ 4.71 รายละเอียดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 2.....	88
ภาพที่ 4.72 รายละเอียดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 3.....	88
ภาพที่ 4.73 รายละเอียดการจองมัคคุเทศก์.....	89

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนับว่าการท่องเที่ยวได้กลายเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งในตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลก เพราะไม่เพียงแต่สามารถเพิ่มช่องทางรายได้ให้กับประเทศ ยังสร้างอานิสงส์ต่อธุรกิจต่อเนื่องในหลายภาคส่วน พร้อมกับการจ้างงานและกระจายรายได้ไปสู่ประชาชน (Matichon Public, 2018) ซึ่งการท่องเที่ยวยังคงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลกและมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยมีการขยายตัวของ GDP ด้านการท่องเที่ยวโลกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 มีส่วนแบ่งทางเศรษฐกิจสูงถึง 7.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 3.5 ของ GDP โลกและก่อให้เกิดการจ้างงานถึง 284 ล้านคนทั่วโลก (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558: 4)

จีนเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย มีพื้นที่ประมาณ 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 1,300 ล้านคน การที่จีนเป็นประเทศที่ใหญ่และมีประชากรมาก ทำให้จีนเป็นตลาดท่องเที่ยวที่มีขนาดใหญ่และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของโลกโดยรวม เพราะจีนมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ (สถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2560)

สถิติค.ศ.2017 คนจีนเดินทางท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 3.7 ครั้ง/ปี สูงกว่าค.ศ.2016 ซึ่งอยู่ที่ 3.3 ครั้ง และตลาดท่องเที่ยวภายในประเทศมีนักท่องเที่ยว 5,000 ล้านคน/ครั้ง สร้างรายได้ถึง 45,700 ล้านหยวน เม็ดเงินจำนวนมหาศาลดังกล่าวจึงดึงดูดให้หลายมณฑลในจีนเร่งปรับกลยุทธ์เพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งตลาด รวมถึงมณฑลกุ้ยโจวที่มีการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักอันมีส่วนสำคัญต่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและช่วยดึง GDP ให้สูงขึ้น โดยต้นทุนดั้งเดิมของมณฑลกุ้ยโจวคือ การมีอากาศที่ไม่ร้อนจัดไม่หนาวจัด มีคุณภาพอากาศดี เป็นแหล่งท่องเที่ยวฤดูร้อนและแหล่งหลบมลพิษของนักท่องเที่ยวจีนจากมณฑลต่าง ๆ ทั่วประเทศ (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2561)

เมื่อกล่าวถึงมณฑลกุ้ยโจวนั้นผู้คนจะเข้าใจว่ากุ้ยโจวเป็นมณฑลที่ยากจนที่สุดของจีน แต่นั่นเป็นเพียงในอดีตเท่านั้น ปัจจุบันนี้มณฑลกุ้ยโจวได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านการท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมหลัก โดยผลจากการใช้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวพัฒนาเศรษฐกิจทำให้ค.ศ.2014 มณฑลกุ้ยโจวสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ถึง 321 ล้านคน มีรายได้จากการท่องเที่ยว 289,598 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.1 หรือ คิดเป็นร้อยละ 31 ของ GDP มณฑลกุ้ยโจว ซึ่งมีมูลค่า

925,101 ล้านหยวน นอกจากนี้ มณฑลกุ้ยโจวยังมี GDP growth ร้อยละ 10.8 ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงเป็นอันดับ 2 ของจีน และสูงเป็น 3 อันดับแรกของจีน ติดต่อกันเป็นปีที่ 4 (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2558)

มณฑลกุ้ยโจวมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมชนเผ่า และทรัพยากรธรรมชาติไม่น้อยหน้ามณฑลอื่น จึงได้สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชนกลุ่มน้อยและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิทยาอีกหลายแห่ง เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้เป็นที่สนใจแก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว” เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ลึกซึ้ง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษานโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว
- 1.2.2 เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว
- 1.2.3 เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

พื้นที่ : หมู่บ้านXijiang Miao Village , Matang Gejia Village , Yintan Dong Village ในมณฑลกุ้ยโจว ประเทศจีน

เวลา : ในการศึกษา นโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ผู้วิจัยจะศึกษาในช่วงค.ศ. 2012-2016

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติ มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (วิมล จิโรจพันธุ์ และคณะ, 2548: 81-82)

1.4.2. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม หรือชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้นเพื่อให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินพร้อมทั้งได้ศึกษาความเชื่อความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 13)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงนโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

1.5.2 ทำให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

1.5.3 ทำให้ทราบถึงรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดที่ใช้วิจัยได้ทำการศึกษาจากหลายแหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม เอกสารเกี่ยวกับมณฑลกุ้ยโจวและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม

2.1 เอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างดีและมีมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น ได้แก่การท่องเที่ยวเชิงศึกษาธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางธรรมชาติ เป็นต้น (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 13)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Ecotourism” ซึ่งเป็นคำที่ผสมกันระหว่างคำว่า Ecology หรือนิเวศวิทยา กับคำว่า Tourism หรือการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (วิมล จิโรจพันธุ์ และคณะ, 2548: 81-82)

คาเตอร์ (Cater) ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวแบบใหม่ (Alternative Tourism) ซึ่งเน้นในเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว (สมชาติ อุ๋อัน, 2551: 14)

2.1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

องค์ประกอบหลักที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544: 2-3)

1.องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ ในพื้นที่นั้นๆ ดังนั้นองค์ประกอบด้านพื้นที่ จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

2.องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต

3.องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้อง

4.องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น

2.1.3 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง การเดินทางเพื่อการเรียนรู้ ชมการแสดงศิลปะ การเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมงานเทศกาลหรือเหตุการณ์สำคัญต่างๆ เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวและอนุสาวรีย์ การเดินทางเพื่อการเรียนรู้ธรรมชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวบ้าน (World Tourism Organization : WTO 1985)

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่มุ่งเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและได้รับความรู้จากการศึกษาความเชื่อ ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อ

การจัดการท่องเที่ยว อันเป็นความท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสมดุลแห่งกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยว และกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 282)

2.1.4 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประกอบด้วย 6 ด้าน อิงตามองค์ประกอบของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มีดังนี้ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 288-290)

1.องค์ประกอบด้านแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น อันประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจ 10 ประการ

- 1.1 ประวัติศาสตร์และร่องรอยประวัติศาสตร์ที่ยังปรากฏให้เห็น
- 1.2 โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานต่างๆ
- 1.3 งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิมในท้องถิ่นและสิ่งปลูกสร้าง ผังเมือง รวมทั้งซากปรักหักพัง
- 1.4 ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้น และแกะสลัก
- 1.5 ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนา
- 1.6 ดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์ มหรสพต่างๆ
- 1.7 ภาษาและวรรณกรรม รวมถึงระบบการศึกษา
- 1.8 วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การทำอาหาร ธรรมเนียมการรับประทาน
- 1.9 ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน ขนบธรรมเนียมและเทศกาลต่างๆ
- 1.10 ลักษณะงานหรือเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีการนำมาใช้เฉพาะถิ่น

2.องค์ประกอบด้านกระบวนการการศึกษาสิ่งแวดล้อม เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อมโดยมีการศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม เพื่อปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3. องค์ประกอบด้านธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้บริการทางการท่องเที่ยวโดยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และได้ผลตอบแทนในกำไรสู่ธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา อีกทั้งช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

4. องค์ประกอบด้านการตลาดท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ โดยแสวงหานักท่องเที่ยวคุณภาพให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวคุณภาพได้รับรู้และได้ประสบการณ์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างพึงพอใจ อีกทั้งช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

5. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เป็นการตลาดท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยให้ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมนั้นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบ และได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น

6. องค์ประกอบด้านการสร้างจิตสำนึกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องคำนึงถึงการปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องทางการท่องเที่ยวแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยมีการให้ความรู้และสื่อความหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทุกฝ่ายเกิดความรักความหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2.2 ความรู้พื้นฐานทางด้านมานุษยวิทยาเบื้องต้น

2.2.1 ความหมายของมานุษยวิทยา

มานุษยวิทยา (anthropology) มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก anthropos ซึ่งแปลว่า มนุษย์ (man) และ logos ซึ่งแปลว่า การค้นคว้าทำความเข้าใจ (study) ดังนั้น หากแปลความหมายอย่างกว้าง ๆ ตามรากศัพท์ มานุษยวิทยา คือศาสตร์หรือวิชาว่าด้วยการศึกษาค้นคว้าทำความเข้าใจเกี่ยวกับมนุษย์ (ยศ สันตสมบัติ, 2556 : 3)

2.2.2 มานุษยวิทยาวัฒนธรรม

เป็นการศึกษามนุษย์จากแง่มุมของสังคมวัฒนธรรมโดยเน้นการศึกษาเปรียบเทียบมนุษย์ในสังคมต่าง ๆ ทำความเข้าใจและอธิบายวิถีชีวิต ระบบความเชื่อ การผลิต พิธีกรรม ระบบการเมือง การรวมกลุ่มดนตรี ภูมิปัญญา ภาษา กฎระเบียบและลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมในด้านอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบและอธิบายความคล้ายคลึง และความแตกต่างของมนุษย์ในสังคมต่าง ๆ ทั่วโลก มานุษยวิทยาแบ่งออกเป็น 3 สาขาย่อย ๆ คือ โบราณคดี (archeology) ภาษาศาสตร์ (linguistics) และชาติพันธุ์วิทยา (ethnology) ถึงแม้ว่าแต่ละสาขาจะมีความสนใจประเด็นแตกต่างกันออกไป แต่ทุก ๆ สาขา ก็อาศัยข้อมูลด้านวัฒนธรรม (cultural data) เป็นพื้นฐานในการศึกษาเช่นเดียวกัน (ยศ สันตสมบัติ, 2556 : 5)

2.3 เอกสารเกี่ยวกับมณฑลกุ้ยโจว

2.3.1 ประวัติศาสตร์ของมณฑลกุ้ยโจว (贵州:Gùizhōu)

ประวัติความเป็นมาของกุ้ยโจวเริ่มขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1046 เมื่อราชวงศ์ฉินได้ก่อตั้งขึ้น ในช่วงเวลานั้นจังหวัดเป็นส่วนหนึ่งของรัฐของ Shu ในช่วงราชวงศ์ถังทหารจีนหลายร้อยคนได้ย้ายไปอยู่มณฑลกุ้ยโจว และแต่งงานกับหญิงพื้นเมือง ลูกหลานของพวกเขากลายเป็นประชากรส่วนใหญ่ในภายหลัง

ช่วง ค.ศ. 1413 ในสมัยราชวงศ์หมิง เมื่อกุ้ยโจวได้เป็นจังหวัดอย่างเป็นทางการ ราชวงศ์ใช้มณฑลนี้เป็นที่ตั้งของกองทหารรักษาการณ์ ซึ่งใช้เพื่อปราบปรามชนกลุ่มน้อยใน Miao และ Yao ในช่วงการก่อกบฏของชาว Miao

เมื่อราชวงศ์ชิงถูกล้มล้างใน ค.ศ.1911 คอมมิวนิสต์ได้หลบซ่อนตัวในกุ้ยโจวในช่วงเดือนมีนาคม อยู่ในกุ้ยโจวซึ่งเหมาเจ๋อตงได้รับเลือกให้เป็นผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์ มีการจัดตั้งรัฐบาลประชาชนมณฑลกุ้ยโจวขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธ.ค. 1949 หลังการปลดปล่อยกองทัพก๊กมินตั๋งได้ไม่นาน

ระหว่างสงครามจีน-ญี่ปุ่นครั้งที่สอง จีนได้ปรับปรุงการขนส่งในกุ้ยโจวเนื่องจากเป็นเส้นทางเชื่อมโยงกับถนนพม่า เมื่อการปฏิรูปทางเศรษฐกิจของจีนเริ่มขึ้นใน ค.ศ.1978 กุ้ยโจวกลายเป็นจังหวัดที่ยากจนที่สุดในประเทศเนื่องจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์ GDP growth growth เติบโตอยู่ที่ 9% ในช่วง ค.ศ. 1978-1993

อย่างไรก็ตาม กุ้ยโจวถือว่าเป็นอีกหนึ่งมณฑลที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน มีการค้นพบเศษภาชนะของมนุษย์ยุคเริ่มต้นใช้ที่ถ้ำกวนอินในอำเภอเฉียนซี และยังได้พบชิ้นส่วนภาชนะของมนุษย์โบราณในสมัยต่าง ๆ มากมาย จนได้รับฉายาว่า เป็น “ตะเกียงแห่งวัฒนธรรมเอเชีย” ปัจจุบัน กุ้ยโจวเป็นอีกหนึ่งมณฑลที่มีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมชนกลุ่มน้อย มีชนกลุ่มน้อยถึง 17 ชนชาติ รองจากมณฑลยูนนาน

2.3.2 ที่ตั้งและขนาดพื้นที่

มณฑลกุ้ยโจวตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นมณฑลเขตชั้นในที่ไม่มีทางออกทะเล อยู่ที่ราบสูงหยุนกุ้ย (Yungui) เส้นลองจิจูด 103°36' - 109°35' เส้นละติจูด 24°37' - 29°13' มีอาณาเขตติดต่อกับ 3 มณฑล 1 มหานคร และ 1 เขตปกครองตนเอง คือ ทิศเหนือติดกับมณฑลเสฉวน (Sichuan) และมหานครฉงชิ่ง (Chongqing) ทิศใต้ติดกับเขตปกครองตนเองกวางสี (Guangxi) ทิศตะวันออกติดกับมณฑลหูหนาน (Hunan) และทิศตะวันตกติดกับมณฑลยูนนาน (Yunnan) มีพื้นที่ทั้งสิ้น 176,167 ตารางกิโลเมตร มีสัดส่วน 1.8% ของทั้งประเทศ ร้อยละ 92.5 เป็นภูเขาสูง ความสูงเฉลี่ยเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 1,000 เมตร จึงได้ชื่อว่าเป็นอาณาจักรแห่งขุนเขา จุดสูงสุดเหนือระดับน้ำทะเลสูง 2,900.6 เมตร จุดต่ำสุดเหนือระดับน้ำทะเลสูง 147.8 เมตร (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2556)

ภาพที่ 2.1 แผนที่ตำแหน่งที่ตั้งของมณฑลกุ้ยโจว

ที่มา : <http://www.changnoi-holiday.com/china/map.php> (2552)

2.3.3 การแบ่งพื้นที่เขตปกครอง

มณฑลกุ้ยโจวแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 เมือง/เขต และ 77 อำเภอ ดังนี้ (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2556)

- 4 เมือง (City) ได้แก่ นครกุ้ยหยาง (Guiyang) ซึ่งเป็นเมืองเอกของมณฑล เมืองลิ่วผานสู่ย (Liupanshui) เมืองจุนอี้ (Zunyi) และเมืองอานชุ่น(Anshun)
- 2 เขต (Prefecture) ได้แก่ เขตปี้เจี๋ย (Bijie) และเขตถงเหริน (Tongren)
- เขตปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย 3 เขต ได้แก่ เขตปกครองตนเองเฉียนตงหนาน เขตปกครองตนเองเฉียนหนาน และ เขตปกครองตนเองเฉียนซีหนาน

ภาพที่ 2.2 แผนที่แสดงการแบ่งพื้นที่เขตปกครอง

ที่มา : <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/guizhou/> (2556)

2.3.4 ภูมิประเทศ

มณฑลนี้เป็นที่สูงชันมากระหว่างแอ่งสี่ขงกับแอ่งกวางซี ทิวทัศน์มณฑลเรียกว่าที่ราบสูงกุ้ยโจว มีภูเขาเหมียวหลิง ต้าโหลวซาน อุ๋หลิงซานและอุ๋หลงซานทอดแนวยาวอยู่ในมณฑลนี้ ทางเหนือของภูเขาเหมียวหลิงได้รับการหล่อเลี้ยงจากแม่น้ำฉางเจียง แม่น้ำอูเจียงเป็นสาขาที่ใหญ่ที่สุดของแม่น้ำฉางเจียงในมณฑลนี้ รองลงมาคือแม่น้ำฉือสู่ยเหอและชิงสู่ยเจียง ทางใต้ของภูเขาเหมียวหลิงเป็นบริเวณลุ่มน้ำจู่เจียง

แม่น้ำสายสำคัญคือแม่น้ำหนานผันเจียงและเป่ย์ผันเจียงซึ่งเป็นต้นแม่น้ำของแม่น้ำซีเจียง น้ำตกหวงกั๋วอู่ ซึ่งเป็นต้นน้ำของแม่น้ำต้าปางเหออันเป็นสาขาแม่น้ำเป่ย์ผันเจียง เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงของประเทศจีน ทะเลสาบเฉาไห่เป็นทะเลสาบที่มีชื่อเสียงในกุ้ยโจว (สิ่วกั๋วาง, 2530 : 269-270)

2.3.5 ภูมิอากาศ

อยู่ในเขตมรสุมกึ่งร้อนชื้น สภาพอากาศจึงอบอุ่นและชุ่มชื้น อุณหภูมิตลอดปีโดยเฉลี่ยประมาณ 15 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว อากาศจึงไม่หนาวจัด ประมาณ 3-6 องศาเซลเซียส และฤดูร้อนอากาศไม่อบอ้าว ประมาณ 22-25 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยระหว่าง 1,100 - 1,300 มิลลิเมตรต่อปี ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดที่เมืองอีซี (Yixi) น้อยที่สุดที่เมืองบีเจีย (Bijie) (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2556)

2.3.6 ประชากร

มณฑลกุ้ยโจวมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ถึง 18 ชนชาติ โดยมีชาวฮั่นเป็นประชากรกลุ่มหลัก และชนกลุ่มน้อยอีก 17 ชนชาติ ตั้งรกรากอยู่ที่บริเวณนี้มานานหลายศตวรรษ ได้แก่ เหมียว (Miao) ,บู้อี้ (Buyi) ,ต้ง (Dong), ญูเจีย (Tujia), จวง(Zhuang), เยา(Yao) ,อี (Yi) , ฮุย(Hui), ป้าย(Bai), เคอเลา (Kelao), ชุย(Shui), เหมาน่าน(Maonan), แมนจู(Manchu), มองโกลเลียน(Mongolian), เก้อเจีย(Geja), มูแลม(Mulam) and เชียง (Qiang) ส่วนใหญ่มักพบชนกลุ่มน้อยได้ในทางตะวันออกเฉียงใต้และตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลกุ้ยโจว มีชนกลุ่มน้อยเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่อาศัยอยู่ทางตอนเหนือของมณฑลกุ้ยโจว

- กลุ่มชาติพันธุ์เหมียว (苗族 : Miáo zú)

กลุ่มชาติพันธุ์เหมียว หรือชาวเขาเผ่าม้ง แม้ว ในประเทศไทย ชาวเหมียวในประเทศจีนมีประชากรทั้งหมด 9,426,007 คน เกือบครึ่งหนึ่งอาศัยอยู่ในมณฑลกุ้ยโจวและที่เหลือในมณฑลหยุนหนาน หูหนาน เสฉวน กวางสี หูเป่ย์และไห่หนาน และยังมีชาวเหมียวอีกกว่าหนึ่งล้านห้าแสนคนในประเทศไทย ลาว เวียดนาม และผลจากสงครามทำให้มีชุมชนเหมียวกลุ่มใหญ่ในสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศสและออสเตรเลีย ชาวเหมียวพูดภาษาในตระกูลม้ง เมี่ยน กลุ่มภาษาม้ง ชาวเหมียวมีความโดดเด่นที่เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับที่ทำจากเงินและแคนอันเป็นเครื่องดนตรีประจำเผ่า

苗族 | ETHNIC MIAO

· 摄影：陈海汶 · 拍摄时间：2008年8月 · 拍摄地点：中国贵州省黔东南苗族侗族自治州雷山县·西江千户苗寨
· 海拔：877米 · 经纬度：东经108°06' 北纬26°29'

谢忠 (40岁) 李亚娟 (39岁) 李洪敏 (6岁) 王玲 (17岁) 李朝英 (70岁) 毛顺斌 (27岁) 李进康 (85岁) 李福 (24岁) 李江华 (12岁) 杨小西 (30岁)

ภาพที่ 2.3 กลุ่มชาติพันธุ์เหมียว

ที่มา <http://www.chinahush.com/2009/12/06/family-portraits-of-all-56-ethnic-groups-in-china/> (2551)

- กลุ่มชาติพันธุ์ต้ง (侗族 : Dòng zú)

กลุ่มชาติพันธุ์ต้งประกอบด้วยประชากร 2,879,974 คน อาศัยอยู่ในเขตภูเขาสูงของ กุ้ยโจว หูหนานและกวางสี ต้งเป็นชื่อที่ทางรัฐบาลจีนเรียกกลุ่มชาติพันธุ์นี้ แต่ชาวต้งเรียกตนเองว่าขาม ภาษาของชาวขามหรือต้งเป็นภาษาในตระกูลไท กะไต กลุ่มภาษาขาม ส่วย ชาวต้งมีชื่อเสียงในด้านการสร้างสะพานที่มีหลังคาครอบที่เรียกว่าสะพานลมและฝน และนอกจากนี้ยังมีชื่อเสียงเรื่องการขับร้องเพลงประสานเสียงอีกด้วย ซึ่งการขับร้องเพลงประสานเสียงของชาวต้งยังได้รับการขึ้นทะเบียนจากยูเนสโกให้เป็นมรดกที่จับต้องไม่ได้อีกด้วย

侗族 | ETHNIC DONG

· 摄影：陈海汶 · 拍摄时间：2009年1月9日 · 拍摄地点：中国贵州省黔东南苗族侗族自治州黎平县肇兴乡肇兴侗寨
· 海拔：627米 · 经纬度：东经109° 09' 北纬26° 04'

杨顺英 (61岁) 杨开梅 (25岁) 吴德顺 (63岁) 吴守智 (11个月) 杨山英 (79岁) 杨品品 (8岁) 杨明强 (48岁) 杨明芬 (40岁) 吴永英 (41岁) 杨成梅 (13岁) 杨成霞 (24岁) 杨明清 (24岁)
杨明强 (17岁) 吴永英 (25岁) 杨德山 (20岁) 杨成梅 (12岁) 吴品品 (63岁) 杨明强 (40岁) 吴守智 (15岁) 杨明强 (18岁) 吴玉竹 (40岁) 杨文礼 (79岁)

ภาพที่ 2.4 กลุ่มชาติพันธุ์ต้ง

ที่มา <http://www.chinahush.com/2009/12/06/family-portraits-of-all-56-ethnic-groups-in-china/> (2552)

- กลุ่มชาติพันธุ์เกอเจีย (革家族 : Géjia zú)

กลุ่มชาติพันธุ์จีนที่พบในมณฑลกุ้ยโจวทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีน จัดเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มชาติพันธุ์เหมียว แต่มีสถานะแยกต่างหากในจังหวัดกุ้ยโจว ชาวเกอเจียอาศัยอยู่ในเขตเฉียนตงหนาน ข้อมูลเกี่ยวกับชาวเกอเจียมีปรากฏไม่มากนัก นอกเหนือจากข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขามีความเชี่ยวชาญในเรื่องผ้าบาติกและพวกเขาไม่ต่างจากชนกลุ่มน้อยเชื้อชาติอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้ชอบเสื้อผ้าที่มีสีสัน ซึ่งเสื้อผ้าที่มีสีสันรวมถึงเครื่องแต่งกายประจำวันเช่นเดียวกับเครื่องแต่งกายเทศกาล

ภาพที่ 2.5 กลุ่มชาติพันธุ์เก้อเจีย

ที่มา <https://www.synotrip.com/photos/kaili-guizhou-province-china/> (2556)

2.3.7 อาหาร

กลุ่มชนกลุ่มน้อยในมณฑลกุ้ยโจวตะวันออกเฉียงใต้มีความหลงใหลในรสเปรี้ยว มีคนท้องถิ่นกล่าวไว้ว่า "คนหนึ่งจะรู้สึกกระวนกระวาย ถ้าไม่ได้ทานอาหารรสเปรี้ยวเป็นเวลาสามวัน" เกือบทุกอย่างที่ทานได้ที่นี่ไม่เพียงแต่มีรสเปรี้ยว แต่ยังมีรสเผ็ดอีกด้วย นอกจากการใช้พริกแล้วผู้คนในกุ้ยโจวยังทำผักดองและพริกป่นมาเพิ่มรสชาติของอาหาร อาหารที่มีชื่อเสียงที่สุดในกุ้ยโจว Sour Fish Soup

- Sour Fish Soup

ซูปลาคืออาหารที่เอกลักษณ์ของชาวเหมียวและเป็นอาหารที่มีชื่อเสียงอย่างหนึ่งของกุ้ยโจวโดดเด่นด้วยรสชาติเปรี้ยวเผ็ดและน่ารับประทาน เชื่อว่าช่วยเพิ่มความอยากอาหารและช่วยให้รู้สึกอบอุ่นในช่วงฤดูหนาว อาหารจานนี้มีรสกลมกล่อมและมีกลิ่นหอมเฉพาะ ตัววิธีการเตรียมอาหารที่ถูกต้องแตกต่างกันไป แต่ส่วนผสมหลักมัก ได้แก่ พริก มะเขือเทศ ถั่วเหลืองและปลาสด

ภาพที่ 2.6 ซุปปลารสเปรี้ยว

ที่มา http://www.chinatourguide.com/guizhou/guizhou_dining.html (2553)

- Roasted Congjiang Fragrance Pork

เมนูหมูย่างฉงเจียง ซึ่งมีกลิ่นหอมและจุดเด่นคือเป็นหมูที่เลี้ยงในเมืองฉงเจียง มณฑลกุ้ยโจว ที่มีน้ำหนัก 50 ถึง 60 ปอนด์ ได้รับเลือกให้เป็นอาหารจานเด็ดของชาวดัง สำหรับเนื้อนุ่มและมีกลิ่นหอมของมันหลังจากย่างจนเนื้อเป็นสีน้ำตาลทอง

ภาพที่ 2.7 เมนูหมูย่างฉงเจียง

ที่มา <http://www.absoltechinatours.com/china-travel/miao-food.html> (2556)

- Siwawa

ผักหั่นห่อด้วยแป้ง เช่น แครอท ถั่วงอก สาหร่าย แดงกวาและผักกาดหอม ห่อไว้ในแป้งแพนเค้กบาง ๆ ที่ทำจากข้าว เสริมรสชาติด้วยซอสพริก น้ำมัน ซีอิ้ว ฯลฯ โดยเมื่อทานอาหารจานนี้จะได้สัมผัสรสชาติที่กรอบและรู้สึกสดชื่น

ภาพที่ 2.8 ผักหั่นห่อด้วยแป้ง หรือที่เรียกว่า Siwawa

ที่มา <http://www.chinaexpeditiontours.com/china-guide/eating-in-Guiyang.html> (2554)

- การทานอาหารบนโต๊ะอาหารแบบยาว

โต๊ะอาหารยาวเป็นประเพณีที่ได้รับการยอมรับจากชนกลุ่มน้อยในหมู่บ้านชาวเหมียวและตั้งในกุ้ยโจวโดยปกติแล้วจะจัดขึ้นในโอกาสสำคัญเช่นเทศกาลงานแต่งงานหรืองานเฉลิมฉลองที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งถือเป็นมาตรฐานสูงสุดสำหรับแขกที่มาร่วมงาน มีทั้งอาหารรสเปรี้ยว หมูตุ๋น เบคอนจีน ปลา Miao King โจ๊กไก่และผักดองจะเสิร์ฟบนโต๊ะยาว ๆ ชาวบ้านจะสวมใส่เครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมมีชีวิตชีวาหลงระเรีงในการดื่มการกินการร้องเพลงและการเต้นรำ นักท่องเที่ยวได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากชาวบ้าน

ภาพที่ 2.9 การทานอาหารบนโต๊ะอาหารแบบยาว

ที่มา <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-food.html> (2556)

2.3.8 อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ในมณฑลกุ้ยโจว ประกอบอาชีพเกษตรกรรม พื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่ปลูกพืชที่สำคัญคือ ข้าว ข้าวโพด ข้าวสาลี ข้าวฟ่าง ข้าวบาร์เลย์ มันฝรั่ง เป็นต้น และมณฑลกุ้ยโจวยังมีการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เหมาไถ (Maotai or Moutai) ที่ทำจากข้าวฟ่าง ซึ่งเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

2.3.9 การศึกษา

มณฑลกุ้ยโจวมีอัตราการไม่รู้หนังสือมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ชนกลุ่มน้อยจำนวนมาก อย่างไรก็ตามยังมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายแห่งในมณฑลรวมถึงมหาวิทยาลัยกุ้ยโจว (ก่อตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1958), มหาวิทยาลัยแพทยกุ้ยหยาง (ก่อตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1938), มหาวิทยาลัยกุ้ยโจวเพื่อชนกลุ่มน้อย (ก่อตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1951) สำหรับการฝึกอบรมสมาชิกชนกลุ่มน้อยกลุ่ม)และวิทยาลัยแพทยศาสตร์แผนจีนกุ้ยหยาง เป็นต้น

2.3.10 การคมนาคม

การคมนาคมทางน้ำ : ไม่ค่อยมีความสำคัญมากนัก เนื่องจากแม่น้ำในเขตมณฑลกุ้ยโจว มีแนวปะการังและแก่งค่อนข้างมาก

การคมนาคมทางบก : ทางหลวงของมณฑลกุ้ยโจวมีการพัฒนาค่อนข้างมาก ตั้งแต่ค.ศ. 1958 ปัจจุบัน ทางหลวงระดับประเทศที่พาดผ่านมณฑลกุ้ยโจวมี 5 เส้นทาง ส่วนเส้นทางรถไฟ นครกุ้ยหยางถือเป็นศูนย์กลางทางรถไฟในตะวันตกเฉียงใต้ของจีนโดยมีศูนย์กลางอยู่ที่สถานีรถไฟกุ้ยหยาง รถไฟเป็นวิธีหลักในการเดินทางเข้าและออกจากมณฑลกุ้ยโจว รถไฟเดินทางสะดวกสามารถเข้าถึงเกือบทุกเมืองใหญ่ในประเทศจีน กุ้ยหยางทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการขนส่งของมณฑลกุ้ยโจว มีเส้นทาง กุ้ยหยาง-กว่างโจว , เชียงไฮ้-กุ้ยหยาง-คุนหมิง , กุ้ยโจว-ฉงชิ่ง , กุ้ยหยาง-เฉิงตู และภายในมณฑลกุ้ยโจวมีการเดินทางรถไฟระหว่าง กุ้ยหยาง (Guiyang), ไคลี่ (Kaili) และหวางกั๋วชู่ (Huangguoshu)

การคมนาคมทางอากาศ : มีสนามบินหลายแห่งทั่วทั้งมณฑลกุ้ยโจว แต่ส่วนใหญ่ยังไม่เปิดให้บริการหรือมีเที่ยวบินจำกัด สนามบินที่ใหญ่ที่สุดคือสนามบินนานาชาติ Longdongbao ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 11 กม. จากใจกลางนครกุ้ยหยาง สนามบินนานาชาติ Longdongbao เชื่อมต่อกับเมืองในประเทศต่างๆมากกว่า 40 แห่งเช่นปักกิ่ง เชียงไฮ้ กวางโจวและฮ่องกง

2.4 แหล่งท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

2.4.1 Xijiang Miao Village (หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง : Xī jiāng Miáo Cūn)

หรือเรียกอีกอย่างว่า หมู่บ้านของชนเผ่าเหมียวฉบับพันครอบครัว เป็นหมู่บ้านเหมียว ที่ใหญ่ที่สุดในจีนและทั่วโลก ครอบคลุมพื้นที่กว่า 50 ตารางกิโลเมตร กว่าทศวรรษที่ผ่านมา Xijiang Miao Village ได้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและยังคงรักษาวรรณกรรมประเพณี รวมถึงเทศกาลของชนเผ่าเหมียว หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ตามหุบเขาและล้อมรอบไปด้วยภูเขาที่ทับซ้อนกัน มีทุ่งหญ้าสูงชันตามแนวลาดเขา มีแม่น้ำ Baishui ไหลผ่านและตัดหมู่บ้านออกเป็นสองส่วน ชนเผ่าเหมียวมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้ดี จึงมักพบชาวเหมียวอาศัยอยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมที่ค่อนข้างยากต่อการอยู่อาศัย อย่างเช่น บนภูเขาสูง ที่มีอากาศแปรปรวนโดยชาวเหมียวมักจะสร้างบ้านด้วยไม้ ทั้งหมด 3 ชั้น โดยจะอาศัยอยู่ในชั้นที่ 2 ของบ้าน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ชอบกินข้าวเหนียว มันฝรั่ง และข้าวโพด มีภาษาถิ่นหรือภาษาเหมียวเป็นภาษาของตัวเอง มีความเชื่อว่าบรรพบุรุษของตนเกิดมาจากผีเสื้อ และมีความเชื่อว่าเครื่องประดับเงินสามารถปกป้องตนเองให้ปลอดภัยแคล้วคลาดจากภัยอันตรายต่างๆ ได้ และเครื่องประดับทองจะแสดงถึงความมั่งคั่งของครอบครัว อาคารบ้านเรือนของชนเผ่าเหมียว สร้างขึ้นบนพื้นดินตามแนวชั้นบันไดของภูเขา เมื่อท้องฟ้ามืดและทุกบ้านเปิดไฟทุกดวงจะทำให้ทั้งภูเขานี้สว่างขึ้น ถ้ามองจากระยะไกลหมู่บ้านนี้ดูเหมือนฉากจากในเทพนิยาย

ภาพที่ 2.10 Xijiang Miao Village ในยามค่ำคืน

ที่มา <http://www.chinatouradvisors.com/Attractions/Xijiang-Miao-Village-1289.html> (2558)

กิจกรรมที่เป็นที่นิยมเมื่อมาเที่ยว Xijiang Miao Village คือ เข้าพิธีต้อนรับที่ชนเผ่าเหมียว จัดเตรียมไว้ให้เมื่อไปเยี่ยมชมหมู่บ้าน ชมการแสดงจากชนเผ่าเหมียว เพลิดเพลินกับสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยหุบเขา แม่น้ำ และบ้านไม้ที่สลัซบซ้อนในรูปแบบสถาปัตยกรรมของชนเผ่าเหมียว

2.4.2 Zhaoxing Dong Village (หมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง : Zhào xìng dòng zhài)

หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ในเขตหลีผิง ทางตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกุ้ยโจว เป็นหนึ่งในหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน ล้อมรอบด้วยภูเขา มีแม่น้ำสายเล็กไหลผ่าน มีทุ่งนาและธรรมชาติอันสวยงาม มีนักท่องเที่ยวจากตะวันตกเข้ามาเยี่ยมชมมากขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกปี สิ่งที่น่าดึงดูดใจคือ สถาปัตยกรรมที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอาคารบ้านเรือน หอกลองทั้งห้าแห่ง สะพานลมและฝนนอกจากนี้ชาวยังคงรักษาวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมไว้ รวมถึงการร้องเพลงประสานเสียงที่สืบทอดกันมารุ่นสู่รุ่น

ภาพที่ 2.11 หมู่บ้าน Zhaoxing Dong

ที่มา : <https://sns.91ddcc.com/t/57432> (2558)

2.4.3 Matang Gejia Village (หมู่บ้านมาตังเก้อเจีย : Mā Táng Géjia Cūn)

หมู่บ้าน Matang ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเมือง Kaili ห่างประมาณ 18 กิโลเมตร เป็นหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยของเก้อเจีย Gejia (เดิมที่ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มย่อยของชนกลุ่มน้อยชาวเหมียว จนค.ศ.1993 ทางกรจีนจึงรับรองว่าเป็นอีกหนึ่งชนกลุ่มน้อย) พวกเขา มีความเชี่ยวชาญในเรื่องผ้าบาติกและพวกเขาไม่ต่างจากชนกลุ่มน้อยเชื้อชาติอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้ชอบเสื้อผ้าที่มีสีสัน ซึ่งเสื้อผ้าที่มีสีสันรวมถึงเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายประจำวันเป็นชุดเดียวกับเครื่องแต่งกายในวันเทศกาล

สาว Gejia ของ Matang Village เริ่มเรียนรู้ศิลปะของผ้าบาติก ตั้งแต่อายุเพียงแค่ 7-8 ปี (ศิลปะการย้อมสีหลายรูปแบบในแต่ละขั้นตอนโดยการใช้สีที่ละลายไปยังพื้นที่ที่ไม่ต้องการให้สีปรากฏ) ผ้าบาติกของที่นี่ไม่มีส่วนผสมที่เป็นอันตรายใด ๆ นอกเหนือจากการเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการทำผ้าบาติกแล้วยังมีฝีมือในการเย็บปักถักร้อยอีกด้วย

ภาพที่ 2.12 หญิงสาวชาว Gejia กำลังปักผ้า

ที่มา : <http://www.absolutechinatours.com/Kaili-attractions/matang-gejia-village> (2552)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม มีผู้ได้ทำการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

นัยนา เมืองมูล (2555) วิจัยเรื่องนิเวศวัฒนธรรมการท่องเที่ยวในชุมชนชาวมองโกล ผลการศึกษาพบว่า การจัดการท่องเที่ยวในมองโกเลียนั้นเป็นการจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้นักท่องเที่ยวได้ชมวิถีชีวิตประเพณี วัฒนธรรมของชาวมองโกล ซึ่งมีปัจจัยในด้านภูมิศาสตร์ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม รวมทั้งปัจจัยด้านศูนย์การค้าและของที่ระลึกที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว และในด้านแนวโน้มการขยายตัวนั้นมีแนวโน้มการขยายตัวเกิดขึ้นเฉพาะนักท่องเที่ยวภายในประเทศเท่านั้น ยังไม่มีการขยายตัวมากนักสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

สิริบุญยากร ช่างสลัก (2558) วิจัยเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกาะไต้หวัน ผลการศึกษาพบว่า ไต้หวันเป็นเกาะที่มีความหลากหลายทางภูมิประเทศและภูมิอากาศ ทำให้ไต้หวันมีสถานที่ท่องเที่ยวทางนิเวศที่น่าสนใจหลายแห่ง โดยเฉพาะตามอุทยานแห่งชาติ โดยในอุทยานแห่งชาติจะมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบให้ประชาชนได้ทำ ทั้งการเดินป่าเพื่อศึกษาเส้นทางทางธรรมชาติ การดูสัตว์ ส่องนก ดำน้ำดูปะการัง ชมความงามของธรรมชาติ เป็นต้น ไต้หวันมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี

ชนิษฐา พอนอ่วม (2559) วิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่คีรีวงมีศักยภาพสูงในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ประชาชน องค์กรชุมชนและนักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวงในระดับหนึ่ง ปัญหาและผลกระทบส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาด้านกายภาพ มากกว่าปัญหาในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพและคุณภาพชีวิต โดยมีแนวทางในการพัฒนาและอนุรักษ์ชุมชนด้วยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีระบบ ได้รับการสนับสนุนร่วมมือด้วยดีทั้งในชุมชนและภายนอกชุมชนในแบบพหุภาคีและสามารถนำไปขยายผลแลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชนอื่นๆ ที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเช่นกัน

Honggen Xiao (2547) วิจัยเรื่อง การรับรู้ถึงประเพณีของชาวบ้าน : ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยววัฒนธรรมในชนบทประเทศจีน โดยศึกษา การพัฒนาและผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชนบท กรณีศึกษาประเพณีพื้นบ้านที่ดำเนินการในหมู่บ้านหลู่เจียเหอ ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลหูเป่ย์ ในประเทศจีนตอนกลาง ชุมชนชนบทแห่งนี้เรียกว่า “หมู่บ้านเพลงพื้นบ้านแห่งแรกของชาวจีน” ประวัติความเป็นมาประเพณีที่ไม่ซ้ำกัน การปฏิบัติในปัจจุบันของชาวบ้านในการร้องเพลงพื้นบ้านในพิธีต่าง ๆ และโอกาสต่าง ๆ ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการแสดงทางวัฒนธรรมและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับผู้มาเยือน ผลการศึกษาพบว่า ในระยะแรกของการพัฒนาชาวบ้านมักมีทัศนคติที่กระตือรือร้นต่อผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวและความเต็มใจที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและสังคมในชุมชนของตน เป็นที่ถกเถียงกันว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชนบทควรมีการวางแผนด้วยความระมัดระวังเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การศึกษาสรุปด้วยกรอบองค์ประกอบที่ครอบคลุมมิติและประเด็นที่ควรได้รับการพิจารณาและรวมไว้ในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน

Rina Kurniawati (2558) วิจัยเรื่อง การเข้าไปสู่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม กรณีศึกษาหมู่บ้าน Pondok Cabe Udik Village จังหวัดบันเติน ประเทศอินโดนีเซีย นอกจากนี้ยังมีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ ภาพรวมเบื้องต้นของการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาที่ใช้สามวิธีคือ เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลรวมถึงแบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ภาคสนาม ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT ผลการศึกษาพบว่าศักยภาพทางธรรมชาติ และศักยภาพทางวัฒนธรรมประกอบด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในหมู่บ้านนี้ และผลการวิจัยพบว่าคนใน

ชุมชนท้องถิ่นมีมุมมองที่เป็นบวกต่อศักยภาพการท่องเที่ยวและการพัฒนาในอนาคต เสนอให้ตระหนักถึงความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษา การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการสร้างฉันทามติในการใช้แนวคิดทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงความหมายและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า หมายถึง เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ดังแนวคิดของวิมล จิโรจพันธ์ และคณะ (2548) บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) และสมชาติ อุ่ออัน (2551) ส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) เสนอองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ดังนี้ องค์ประกอบด้านพื้นที่ องค์ประกอบด้านการจัดการ องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม นอกจากนี้ยังได้ทราบถึงความหมายและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่า เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและได้เข้าใจถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ ดังแนวคิดของ World Tourism Organization : WTO (1985) และบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) และองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีดังตัวอย่างต่อไปนี้ เช่น องค์ประกอบด้านแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและองค์ประกอบด้านธุรกิจท่องเที่ยว

ส่วนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับมณฑลกุยโจว นั้น ทำให้ทราบถึงที่ตั้งและขนาดพื้นที่ การแบ่งพื้นที่เขตปกครอง และภูมิอากาศ ประชากร การคมนาคม และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ดังแนวคิดของ ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน (2556) ส่วนสิ่วกวาง (2530) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับภูมิประเทศของมณฑลกุยโจว

อนึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม ยังไม่มีผู้ใดศึกษามณฑลกุยโจวเป็นกรณีศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุยโจว” เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว ได้แบ่งวิธีการดำเนินงานออกเป็นขั้นตอนดังนี้ คือ แหล่งที่มาของข้อมูล วิธีการดำเนินงาน การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการและมาตรการในการส่งเสริมการท่องเที่ยว แผนที่ทางภูมิศาสตร์ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากบทความวิจัย สื่อออนไลน์ สำนักงานข้อมูลมณฑลกุ้ยโจว และหนังสือจากหอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร

3.2 วิธีการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหลายแหล่ง เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว จึงนำมาจัดระเบียบตามขอบเขตการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลที่ได้มาแยกตามจุดประสงค์ของการวิจัยแล้วนำมาวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ต่างๆ ตามลำดับ

3.3 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 ศึกษาข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว นโยบายและมาตรการปี 2012-2016 ที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของมณฑลกุ้ยโจว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของนโยบาย (Policy Achievement) และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย

3.3.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมของมณฑลกุ้ยโจว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT Analysis) และสรุปผลการศึกษา นำเสนอในรูปแบบของรูปภาพประกอบการบรรยาย

3.3.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับมณฑลกุ้ยโจวและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และนำข้อมูลที่ได้มาสรุปรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว นำเสนอในรูปแบบของการบรรยายเชิงพรรณนา

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของนโยบาย (Policy Achievement)

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว และเพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว โดยสรุปผลการศึกษาตามประเด็นดังต่อไปนี้

4.1 นโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

มณฑลกุ้ยโจวได้มีการกำหนดนโยบายและมาตรการมากมายในการพัฒนาการท่องเที่ยวอยู่ตลอดเวลา และมณฑลกุ้ยโจวยังให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม ทั้งยังสนับสนุนการท่องเที่ยวในชนบทและหมู่บ้านต่างๆ มณฑลกุ้ยโจวได้พัฒนาการท่องเที่ยวโดยเน้นความสำคัญของคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้เข้ากับกระแสและรสนิยมของผู้บริโภค ใส่กิจกรรมรองรับเพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยว และคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชน สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการพัฒนาความเชื่อมโยงการคมนาคมให้มีความสะดวกสบาย จึงส่งผลให้ในปี 2016 มณฑลกุ้ยโจวมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 502,754 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2015 ร้อยละ 43.1 ก้าวสู่มณฑลที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูง ติดใน 10 อันดับแรกของจีนเป็นครั้งแรก ถัดมาในปี 2017 มณฑลกุ้ยโจวมีรายได้ท่องเที่ยวรวม 711,681 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2016 ร้อยละ 41.6 เติบโตอย่างก้าวกระโดดถึง 2 ปีซ้อน กลายเป็นดาวเด่นการท่องเที่ยวดวงใหม่ของชาวจีน ทั้งนี้มาจากการพัฒนาด้านนวัตกรรมต่างๆ เช่น การใช้ Guizhou Cloud Travel (Application) และการร่วมมือระหว่างรัฐบาลมณฑลกุ้ยโจวกับธุรกิจอีคอมเมิร์ซด้านการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

ตารางที่ 4.1 แสดงนโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ระหว่างปี 2013-2017

ปี	นโยบายและมาตรการ
2013	<p>- รัฐบาลมณฑลกุ้ยโจวได้ปฏิรูปการท่องเที่ยวครั้งสำคัญในปี 2013 ด้วยการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกกว่า 100 แห่งให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น อาทิ การยกระดับแหล่งท่องเที่ยวสวยงามระดับห้าดาวของประเทศ (5A) จากเดิมที่มีอยู่เพียง 2 แห่งมาตั้งแต่ปี 2007 เพิ่มเป็น 5 แห่งในปัจจุบัน (น้ำตกหวงกั๋วซู ถ้ำวังม้งกร สวนดอกตู๋จวนร้อยลี่ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอำเภอลี่โป และเมืองโบราณชิงเจี้ยน) มีแหล่งท่องเที่ยวระดับ 4A เพิ่มเป็น 95 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกทางธรรมชาติ 3 แห่ง (ลี่โป อุทยานน้ำตกชื่อเสียง และภูเขาหยุนไถซานอำเภอซือปิง) และแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรม 1 แห่ง (โบราณสถานไห่หลงถุน เมืองจุนอี่)</p> <p>- ส่งเสริมการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างองค์กรและการพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและสินค้าการระดับชาติ</p> <p>- โครงการการท่องเที่ยวและสินค้าการแห่งชาติปี 2013 ระบบการลาหยุดประจำปีสำหรับพนักงานจะได้รับการดำเนินการและเป้าหมายการพัฒนาการการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจของผู้อยู่อาศัยในเมืองและชนบทจะเพิ่มขึ้นอย่างมากและการพัฒนาการท่องเที่ยวจะได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง มีการปรับใช้มาตรการหลัก ๆ สี่ประการดังนี้:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติตามระบบการลาพักร้อนที่จ่ายเงินให้กับพนักงาน 2. เสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว กำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติและเสริมสร้างแนวทางในพื้นที่การท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ 3. เพิ่มการสนับสนุนทางการเงิน นำโดยรัฐบาลเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 4. ขยายการบริโภคและการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.1 แสดงนโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ระหว่างปี 2013-2017 (ต่อ)

2014	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบคมนาคมและความเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง ทำให้การเดินทางในมณฑลและระหว่างมณฑลเกิดความสะดวกและรวดเร็วขึ้น เปรียบเสมือนการติดปีกให้กับการท่องเที่ยวของมณฑลกุ้ยโจว โดยกุ้ยโจวเป็นมณฑลแรกในภาคตะวันตกของจีนที่มีทางด่วนเข้าถึงครอบคลุมทุกอำเภอ มีสนามบินถึง 11 แห่ง และมีรถไฟความเร็วสูงเข้าถึงนครกุ้ยหยาง (เมืองเอกของมณฑลกุ้ยโจว) เป็นเส้นแรกเมื่อปลายปี 2014 ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่สำหรับการท่องเที่ยวของมณฑลกุ้ยโจว - จัดบุคลากรพิเศษให้รับผิดชอบการบริหารการท่องเที่ยว Weibo ของ Guizhou , WeChat การบำรุงรักษาและการผลักดันข้อมูลสร้างสายด่วนการเดินทางที่ทำงานตลอดทั้งวันและขยายช่องทางเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลสาธารณะสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น - ปรับการจัดการวันหยุดพักผ่อนให้เหมาะสมและกระตุ้นความต้องการบริโภคของนักท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงการดำเนินการตามระบบการลาพักผ่อนที่จ่ายเงินให้กับพนักงาน ส่งเสริมการทำงานและการพักผ่อนที่ยืดหยุ่นและส่งเสริมการลาพักผ่อนสูงสุด
2015	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างและรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยสำหรับการท่องเที่ยวด้วยรถไฟความเร็วสูง - การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเขตนวัตกรรม รวมทั้งพยายามสร้างมณฑลกุ้ยโจวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนตากอากาศชื่อดังระดับโลก - มุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวสี่ด้าน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ประการแรก มีความพยายามในการปรับปรุงการเข้าถึงแหล่งข้อมูลของการท่องเที่ยวและเพื่อสร้างเครือข่ายการขนส่งข้อมูลสามมิติสำหรับการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.1 แสดงนโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ระหว่างปี 2013-2017 (ต่อ)

	<p>ประการที่สอง คือการเสริมสร้างการสร้างระบบการกระจายของนักท่องเที่ยวและสร้างเครือข่ายสามมิติที่เชื่อมต่อกับตลาดต้นทางนอกจังหวัดและพื้นที่ท่องเที่ยวในจังหวัด</p> <p>ประการที่สาม ปรับปรุงเส้นทางท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้าน สวัสดิการสาธารณะ</p> <p>ประการที่สี่ คือการจัดตั้งระบบบริการข้อมูลการท่องเที่ยวสาธารณะที่ครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัดเพื่อสร้างเครือข่ายรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรวมถึงแพลตฟอร์มบริการสาธารณะที่รวมการสอบถามข้อร้องเรียน การช่วยเหลือและเคล็ดลับการเดินทาง</p> <p>- การพัฒนาเกษตรกรรมเพื่อการพักผ่อน การท่องเที่ยวในชนบทและการเพิ่มรายได้ของเกษตรกรผ่านหลายช่องทาง โดยจำเป็นที่จะต้องขยายขอบเขตการท่องเที่ยวในชนบทอย่างต่อเนื่อง ผ่านการทบทวนการวางแผนการท่องเที่ยวในชนบท การวางมาตรฐาน และการวางแผนการตลาด มีการเพิ่มหมู่บ้านการท่องเที่ยวในชนบทเกือบ 600 แห่ง และปรับปรุงจุดรับบริการการท่องเที่ยวในชนบทมากกว่า 5,000 แห่ง</p> <p>-รัฐบาลได้สนับสนุนให้พื้นที่ชนบทและหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยเพาะปลูกสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่นควบคู่ไปกับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่ใช้การท่องเที่ยวลดปัญหาความยากจน ปัจจุบันมณฑลกุ้ยโจวได้พัฒนาหมู่บ้านในชนบทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวกว่า 3,000 แห่ง และโฮมสเตย์อีกมากมาย อาทิ หมู่บ้านแม้วพันครัวเรือนในตำบลซีเจียง ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยว โดยตำบลซีเจียงยังได้รับเลือกให้เป็นตำบลที่มีอัตลักษณ์ระดับประเทศของจีนอีกด้วย</p>
--	---

ตารางที่ 4.1 แสดงนโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ระหว่างปี 2013-2017 (ต่อ)

2016	<p>- มุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมของอุตสาหกรรมข้อมูลขนาดใหญ่ของนครกุ้ยหยาง ในมณฑลกุ้ยโจว โดยเกี่ยวข้องกับธุรกิจอีคอมเมิร์ซด้านการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น Alitrip และ Tuniu และวิทยาลัยมหาวิทยาลัยและสถาบันต่างๆ คาดว่าจะเป็นแพลตฟอร์มบริการที่ครอบคลุมครอบคลุมทุกด้านของข้อมูลสื่อและเงินทุน</p> <p>- <i>Southeastern Guizhou] Kaili City issued preferential policies to promote the G20 Summit (Hangzhou) tourism marketing promotion work</i> การประชุมสุดยอด G20 เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ดึงดูดนักท่องเที่ยวจาก เจ้อเจียง ทั้งในและต่างประเทศให้เดินทางในช่วงวันหยุด G20 ซึ่งจะช่วยให้การท่องเที่ยวของมณฑลกุ้ยโจวเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เมือง Kaili ออกนโยบายพิเศษเพื่อส่งเสริม “ จังหวัดแห่งภูเขา, สายลมและสีส้มของกุ้ยโจว ” G20 ประชุมสุดยอด (หางโจว) กิจกรรมส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว</p> <p>นโยบายส่วนลดตัวพิเศษ: จุดชมวิวในพื้นที่ Kaili มีนโยบายพิเศษสำหรับตัวสำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศจากเจ้อเจียง นั่นคือตั้งแต่วันที่ 1 กันยายนถึง 7 กันยายน (7 วัน) เข้าชมฟรี ตัว; ตั้งแต่วันที่ 8 กันยายนถึง 7 ตุลาคม 2559 (30 วัน) จะมีส่วนลด 50% สำหรับตัวที่แสดง</p>
2017	<p>- คณะกรรมการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติและหน่วยงานอื่น ๆ 14 หน่วยงาน ร่วมกันออกแผนปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวชนบท ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการตลาดมากที่สุดในประเทศจีนได้ค่อยๆ กลายเป็นอุตสาหกรรมหลักของเศรษฐกิจของประเทศ การท่องเที่ยวในชนบทนั้นเชื่อมโยงกับเขตเมืองและชนบท อุดมไปด้วย “ ความคิดถึงบ้าน ” จึงปรับให้เข้ากันกับ การพักผ่อนระยะสั้นในวันหยุดของชาวเมือง การท่องเที่ยวจะช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในเมืองและชนบท</p>

ตารางที่ 4.1 แสดงนโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ระหว่างปี 2013-2017 (ต่อ)

	<p>ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนและการส่งเสริมการบรรเทาความยากจนในพื้นที่ยากจน</p> <p>ประการแรกในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวในชนบทและบริการเสริมแผนปฏิบัติการเน้นการส่งเสริมและชี้้นำการลงทุนภาคเอกชนให้เข้าร่วมในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในชนบทเช่นห้องน้ำและระบบบำบัดน้ำเสีย ลานจอดรถและศูนย์บริการแนะนำการท่องเที่ยว สํารวจบริการสาธารณะเช่น การกำจัดขยะและการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม</p> <p>ประการที่สองในการปรับนโยบายการสนับสนุนการท่องเที่ยวในชนบทให้เหมาะสม และกลไกระยะยาวแผนปฏิบัติการเสนอให้ส่งเสริมการบูรณาการการท่องเที่ยว + เกษตร + อินเทอร์เน็ตและส่งเสริมการจัดตั้งความสัมพันธ์ ความร่วมมือระหว่าง 1,000 หมู่บ้านการท่องเที่ยวในชนบทที่สำคัญและอีคอมเมิร์ซ การท่องเที่ยว สนับสนุนการสร้างจุดชมวิวดตามแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติที่สำคัญและสำรวจวันและเวลาเปิดทำการ</p> <p>ประการที่สามในการส่งเสริมการพัฒนาความแตกต่างของพื้นที่ท่องเที่ยวในชนบท มุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงซ่อมแซมบ้านที่ชำรุดทรุดโทรม ฯลฯ ประสานการท่องเที่ยวในชนบทโดยรอบเพื่อเปิดฐานการท่องเที่ยวน้ำแข็งและหิมะในฤดูหนาวและรีสอร์ตพักผ่อนในฤดูร้อน</p> <p>- มีการเปิดใช้ <i>Guizhou Cloud Travel (Application)</i> อย่างเป็นทางการ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว โดยจะมีข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การวางแผนเส้นทาง รวมถึงสภาพอากาศ ตั๋วรถบัส ตั๋วรถไฟ แบบสอบถามการจราจร การค้นหาจุดท่องเที่ยวและอื่น ๆ นอกเหนือจากการให้ข้อมูลและบริการ ยังมีสิทธิพิเศษอีกมากมายที่สามารถนำไปใช้ได้ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ</p>
--	--

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

ภาพที่ 4.1 ต้นชาเหมยถาน สินค้าการเกษตรที่มีชื่อเสียง
ที่มา : <https://www.jiangtea.com/> (2558)

ภาพที่ 4.2 ใบชาเหมยถาน
ที่มา : <https://www.jiangtea.com/> (2558)

ภาพที่ 4.3 หมู่บ้านชนกลุ่มน้อยที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
ที่มา : <https://www.mafengwo.cn/i/11211870.html> (2561)

ภาพที่ 4.4 Guizhou Cloud Travel Application

ที่มา : <https://www.gzdata.com.cn/c27/20170920/i2949.html> (2560)

ภาพที่ 4.5 รายละเอียดของ Guizhou Cloud Travel Application

ที่มา : <https://www.gzdata.com.cn/c32/index.html> (2560)

4.2 แหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

4.2.1 Xijiang Miao Village หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

ภาษาจีน : 西江苗寨 (Xījiāng miáo zhài)

ภาพที่ 4.6 หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

ที่มา : <https://www.chinatouradvisors.com/Attractions/Xijiang-Miao-Village> (2558)

ที่ตั้ง : หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง ตั้งอยู่ทางด้านทิศเหนือของภูเขา Leigong ในเขต Leishan ห่างจากเมือง Kaili ประมาณ 35 กม. (22 ไมล์) เมืองหลวงของเขตปกครองตนเองเฉียนตงหนาน (Qiandongnan) และประมาณ 260 กม. (162 ไมล์) จากเมืองกุ้ยหยาง เมืองหลวงของมณฑลกุ้ยโจว

MAP OF LEISHAN COUNTY, GUIZHOU

ภาพที่ 4.7 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง อำเภอเหลียนชาน

ที่มา : http://www.sinowaytravel.com/travelguide/City_guide_of_China_Map (2558)

ประวัติความเป็นมา

ตั้งแต่ราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่นเมื่อ 2,000 ปีที่ผ่านมาบรรพบุรุษของชาวเหมียวก็อาศัยอยู่ทางตะวันตกของมณฑลหูหนานในปัจจุบันและทางฝั่งตะวันออกของมณฑลกุ้ยโจวในปัจจุบัน พวกเขาถูกเรียกว่า Miaos ในเอกสารภาษาจีนของราชวงศ์ถังและซ่ง (ค.ศ. 618-1279)

ในศตวรรษที่สาม บรรพบุรุษของชาวแม้วไปทางตะวันตกไปจนถึงวันนี้ทางตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดกุ้ยโจวและทางใต้ของมณฑลเสฉวนไปตามแม่น้ำ Wujiang ในศตวรรษที่ห้ากลุ่มเหมียวย้ายไปทางทิศตะวันออกของมณฑลเสฉวนและไปทางทิศตะวันตกของมณฑลกุ้ยโจว ในศตวรรษที่เก้าบางคนถูกนำตัวไปยังยูนนานเป็นเชลย ในศตวรรษที่ 16 ชาวเหมียวบางคนอยู่บนเกาะไหหลำ ผลจากการอพยพขนาดใหญ่เหล่านี้ในหลายศตวรรษ ชาวเหมียวก็แยกย้ายกันไปอย่างกว้างขวาง การกระจายตัวที่กว้าง

และอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้เกิดความแตกต่างในภาษา ชื่อและเสื้อผ้า ชาวเหมียวบางคนจากหลายพื้นที่มีปัญหาในการติดต่อกันและกัน ศิลปะและเทศกาลของพวกเขาแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่

ตามตำนานเล่าว่าชาวเหมียวในซีเจียง เป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากเผ่า Chiyou เมื่อประมาณ 5,000 ปีก่อน หมู่บ้านแห่งนี้มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 1,000 ปี และมีความเชื่อว่าบรรพบุรุษของตนเกิดมาจากผีเสื้อ และเครื่องประดับเงินสามารถปกป้องตนเองให้ปลอดภัยแล้วคลาดจากภัยอันตรายต่างๆ ได้

ลักษณะทางกายภาพ : ตั้งอยู่ในพื้นที่หุบเขา มีแม่น้ำ Baishui ไหลผ่าน บ้านทั้งหมดสร้างขึ้นบนเนินเขา ทางตะวันออกเฉียงเหนือของหุบเขา

ภาพที่ 4.8 แม่น้ำ Baishui ไหลผ่านและตัดหมู่บ้านเหมียวในซีเจียงออกเป็นสองส่วน
ที่มา : <https://www.touropia.com/small-towns-in-china/> (2560)

สภาพอากาศ : อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 14 - 16 ° C (57.2 - 60.8 ° F)

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี 1,300 -1,500 มม.

อัตลักษณ์ : หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง หรือเป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า “หมู่บ้านเหมียวพันครัวเรือน” เป็นสถานที่ที่มีความงดงาม รายล้อมด้วยธรรมชาติและทุ่งนา มีบ้านไม้ที่ตั้งขึ้นบนเนินเขา นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสกับสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์และเก่าแก่ นอกจากนี้ยังได้สัมผัสกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์เหมียว เทศกาลต่าง ๆ การร้องเพลง การเต้นรำ ภาษา เครื่องแต่งกาย เครื่องเงินและอาหาร ที่นับได้ว่าเป็นพิพิธภัณฑสถานกลางแจ้งที่สวยงามที่สุด

สถาปัตยกรรม

บ้านของชาวเหมียว ส่วนใหญ่เป็นบ้านที่มีเสาไม้ค้ำไว้ ในภาษาจีนเรียกว่า 吊脚楼(เตี้ยวเจี้ยวโหลว) ลักษณะเด่นคือ เป็นบ้านไม้ที่ไม่มีการใช้ตะปู นิยมสร้างบ้านตามริมน้ำ เพื่อเอาน้ำ ไล่เขา และยกพื้นสูงเพื่อป้องกันแมลงและสัตว์ บ้านมักมี 3 ชั้น โดยมีการใช้งานที่แตกต่างกันไป ชั้นที่ 1 (ชั้นล่าง) ใช้เก็บเครื่องมือการเกษตรและปุ๋ยหรือเลี้ยงปศุสัตว์ ชั้นที่ 2 เป็นที่อยู่อาศัย ห้องนั่งเล่น ห้องนอน ห้องครัว และ ชั้นที่ 3 ใช้เก็บธัญพืชและของใช้อื่น ๆ

ด้านนอกของห้องหลัก จะมีม้านั่งยาวพร้อมกับราวลูกกรง ซึ่งเป็นคุณลักษณะพิเศษของสถาปัตยกรรมของชาวเหมียวที่เรียกว่า "Beauty Bench" (美人靠 เหมยเหรินเข้า)

อีกหนึ่งสถาปัตยกรรมของชาวเหมียว คือสะพานลมและฝน (风雨桥 เฟิงหวู่เจียว) สร้างขึ้นโดยคนในท้องถิ่น โดยใช้ไม้เท่านั้นและไม่มีตะปู บางสะพานถูกทำลายไปเพราะน้ำท่วม ดังนั้นคนที่สร้างขึ้นใหม่จึงใช้ไม้และคอนกรีตเพิ่มความแข็งแรง แต่ยังคงรักษาความงามแบบโบราณของพวกเขาไว้

西江千户苗寨

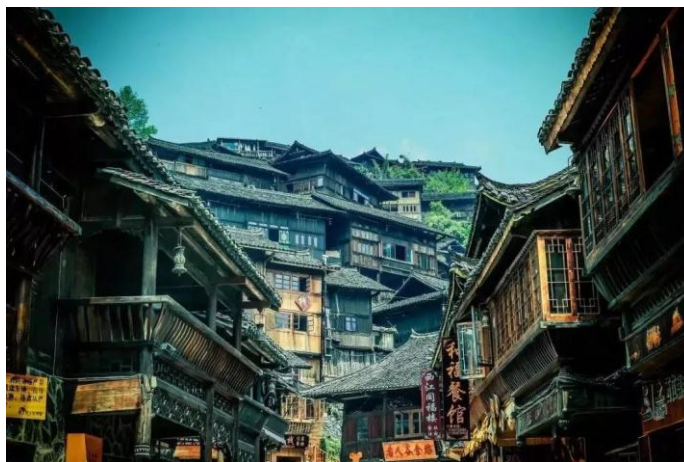

西江千户苗寨

ภาพที่ 4.9 บ้านแบบเตี้ยวเจี้ยวโหลวและสะพานลมและฝน

ที่มา : <http://www.gzota.com/add/v.php?aid=964> (2557)

ภาพที่ 4.10 "Beauty Bench" (美人靠) ระเปียงหย้อชา
ที่มา : <http://www.fjta.com/travels/detail/751> (2559)

การแต่งกาย

ชาวเหมียวมีการบอกเล่าเรื่องราวในอดีต ที่ตนเองมีความผูกพันกับธรรมชาติและเชื่อว่าบรรพบุรุษของตนเองเกิดมาจากผีเสื้อ ชาวเหมียวจึงนิยมตกแต่งเสื้อผ้าด้วยลวดลายดอกไม้ ผีเสื้อ และประดับประดาด้วยเครื่องประดับเงิน ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นสิ่งที่ช่วยให้พ้นจากอันตรายและเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความมั่งคั่ง

ชาวเหมียวนิยมแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีล้วนสดใส และยังมีความสามารถในการเย็บ ปัก ถัก ร้อย ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีเทคโนโลยี แต่ผู้หญิงก็ชอบที่จะทำเสื้อผ้าใส่เองด้วยการทำงาน เนื่องจากกระบวนการที่ซับซ้อนมักใช้เวลา 3 – 5 ปี เสื้อผ้าทำด้วยมือนี้จึงเป็นสมบัติทางศิลปะที่มีราคา 1,000 - 10,000 หยวน

เครื่องประดับเงินของชนกลุ่มน้อยทำโดยใช้เทคนิคแบบดั้งเดิมที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น มีหลากหลายรูปแบบเช่น เครื่องประดับศีรษะ มงกุฎ กำไล สร้อยคอ หวี ปิ่นปักผม ต่างหู จี้ ผ้าคลุมไหล่ สร้อยคอขนาดใหญ่ กำไล พวกเขาใช้เวลาอันยาวนานกว่าหนึ่งชั่วโมงในการสวมชุดและเครื่องประดับทั้งหมด เครื่องประดับเงินหนึ่งชุดอาจมีน้ำหนักมากกว่า 10 กิโลกรัม (22 ปอนด์)

ภาพที่ 4.11 หญิงสาวชาวเหมียวในเครื่องแต่งกายพื้นบ้าน สวมเครื่องประดับเงิน
ที่มา : http://www.chinatourguide.com/guizhou/Costumes_of_the_Miao_People (2545)

ภาพที่ 4.12 หญิงสาวชาวเหมียวใส่เครื่องประดับเงิน
ที่มา : <http://www.schoolside.net/site/content?id=20526> (2557)

ภาพที่ 4.13 เครื่องแต่งกายของชาวเหมียว

ที่มา : <https://www.myfavouritelens.com/xijiang-miao-minority-village/> (2560)

อาหาร

ชาวเหมียวส่วนใหญ่จะทานข้าวเหนียว ทานอาหารรสเปรี้ยวและเผ็ด อาหารที่มีให้เลือกมากมาย เช่น ไก่ หมู เนื้อวัว ปลา ผักต่างๆ แครอท และถั่ว หรือแม้แต่เนื้อสุนัข ที่นี้ก็ทานกัน โดยอาหารส่วนใหญ่จะดองเก็บไว้ก่อน เพื่อให้อาหารมีรสชาติเปรี้ยว อาหารที่มีชื่อเสียงคือ ซุปปลารสเปรี้ยว

ภาพที่ 4.14 ข้าวเหนียว 5 สี

ที่มา : <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-people> (2552)

ภาพที่ 4.15 ซุปปลารสเปรี้ยว

ที่มา : <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-people> (2552)

ภาพที่ 4.16 ซุปผักเปรี้ยว

ที่มา <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-people> (2552)

ภาพที่ 4.17 Baizanji (ไก่รสตั้งเดิม)

ที่มา <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/miao-people> (2552)

ของที่ระลึก

เครื่องเงิน : เครื่องเงินเป็นงานศิลปะที่ละเอียดอ่อน ผู้หญิงชาวเหมียว ทุกคนสวมใส่เครื่องเงิน เช่น กำไลแขน สร้อยคอ และเครื่องประดับศีรษะ เป็นต้น นักท่องเที่ยวสามารถซื้อเครื่องเงินในร้านค้าท้องถิ่นทั่วหมู่บ้านเพื่อเป็นของที่ระลึก

งานเย็บ ปัก ถัก ร้อย : ผู้หญิงชาวเหมียวชอบการเย็บ ปัก ถัก ร้อย รวมไปถึงการปักครอสติส พวกเขาผลิตผ้าปักจำนวนมากที่มีลวดลายของดอกไม้สีทอง ผลไม้สีเงิน นก มังกรและปลา

ตุ๊กตาแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง : เป็นงานฝีมือของชาวเหมียว ทำด้วยความประณีต เก็บรายละเอียดทุกจุดเหมือนกับการแต่งกายของจริง

ภาพที่ 4.18 ตุ๊กตาแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง

ที่มา : <https://www.newbecca.com/product/530600829577> (2559)

สิ่งอำนวยความสะดวก

- ที่พัก
- สถานที่จอดรถ
- โทรศัพท์สาธารณะ
- ห้องน้ำสาธารณะ
- ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

การเดินทาง

1. รถบัสจาก Kaili ไป Xijiang ออกเดินทางตามเวลาดังต่อไปนี้: 09:30 น. 10:30 น. 12:30 น. 14:30 น. และ 16:00 น. การเดินทางใช้เวลาประมาณ 45 นาทีและมีค่าใช้จ่าย 20-25 หยวน
2. ผู้เยี่ยมชมสามารถไปยัง Leishan จาก Kaili รถโดยสารออกทุก 25 นาทีตั้งแต่เวลา 07:00 น. - 17:00 น. และค่าโดยสารอยู่ที่ประมาณ 14 หยวน จาก Leishan ไปยัง Xijiang ผู้เข้าชมสามารถโดยสารรถบัสได้ที่สถานีขนส่งทางไกลของ Leishan ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงและมีค่าใช้จ่าย 10 หยวน รถบัสวิ่งทุกชั่วโมงระหว่างเวลา 07.50 ถึง 16.00 น.

3. นอกจากนี้ยังมีรถบัสสายตรงจาก Langde ไปยัง Xijiang การเดินทางใช้เวลา 2 ชั่วโมง
4. ค่าโดยสารรถแท็กซี่จาก Kaili ถึง Xijiang มีค่าใช้จ่าย 20 หยวน
5. จ้างมินิบัสหรือแท็กซี่จาก Leishan ไปยัง Xijiang ซึ่งมีค่าใช้จ่าย 70 หยวน
6. จากเมืองก๊วยหยาง (Guiyang) มีรถบัสออกจาก Guiyang EastBus Station รถบัสวิ่งตรงไปซีเจียง (Xijiang) วันละ 2 เที่ยว เวลา 09.00 น.และ 15.00 น. ค่ารถคนละ 80 หยวน

ค่าใช้จ่าย

1. ค่าเช่า : ผู้ใหญ่ 100 หยวน
 ผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี นักเรียนและผู้สูงอายุระหว่าง 60 ปี ถึง 69 ปี 50 หยวน
 เด็กอายุต่ำกว่า 14 ปีหรือมีส่วนสูงต่ำกว่า 1.4 เมตรและผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 70 ไม่มีค่าใช้จ่าย (ต้องแสดงตัวตนโดยแสดงบัตรประชาชนหรือบัตรประชาชนอาวุโส)
 หมายเหตุ : ราคานี้ไม่รวมค่าดูโชว์ ค่าอาหาร,ช้อปปิ้ง รถพ่วงขึ้นจุดชมวิว ฯลฯ ส่วนค่ารถพ่วงพาทัวร์ในหมู่บ้านเหมียวคนละ 20 หยวน มี 2 เส้นทางให้เลือก คือ จากปากทางเข้าหมู่บ้าน - ถนนเมืองเก่า และอีกเส้นทาง คือ จากสะพานสายลมสายฝน – จุดชมวิวบนยอดเขา
2. ค่าเข้าชมพิพิธภัณฑ์ คนละ 10 หยวน
3. ค่านั่งรถเช่าไฟฟ้าสำหรับการเดินทางไปยังพื้นที่ที่สวยงาม คนละ 5 หยวน

เคล็ดลับในการมาเที่ยวที่หมู่บ้านแห่งนี้

เวลาที่ดีที่สุดในการเดินทางไป คือเดือนพฤษภาคม มิถุนายนหรือต้นเดือนกรกฎาคม เพราะไม่ใช่ช่วงฤดูท่องเที่ยว จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่มาก ไม่หนาแน่นและอากาศดี

ช่วงฤดูท่องเที่ยว คือเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม (วันหยุดฤดูร้อน) และช่วงสัปดาห์แรกของเดือนตุลาคม (วันหยุดวันชาติ) หากไปช่วงฤดูท่องเที่ยว ควรจองที่พักล่วงหน้า

วิเคราะห์ SWOT หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

ตารางที่ 4.2 ศักยภาพของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

S - Strengths (จุดแข็ง)	W – Weaknesses (จุดอ่อน)
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 4A ของประเทศจีน - เป็นหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ มีพื้นที่กว้างขวาง ทรัพยากรหลากหลาย - มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์ - วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมยังคงอยู่ - มีการทำเครื่องประดับเงินที่สวยงามและมีชื่อเสียงมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการสร้างโรงแรมแบบสมัยใหม่มากขึ้น ทำให้อาจไม่ตอบโจทย์กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการความดั้งเดิม - ป้ายบอกทางยังคงมีแค่ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ - ขาดผู้นำเที่ยวท้องถิ่น - หมู่บ้านเริ่มแออัด - การท่องเที่ยวที่เริ่มกลายเป็นเชิงพาณิชย์มากขึ้น
O – Opportunities (โอกาส)	T - Threats (อุปสรรค)
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนตากอากาศชื่อดังระดับโลก - ได้รับการสนับสนุนการท่องเที่ยวจากรัฐบาล - เป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่นิยม เนื่องจากอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวอื่นด้วย - สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้จากทั่วโลก 	<ul style="list-style-type: none"> - การคมนาคมยังไม่สะดวกเท่าที่ควร - ภาวะเศรษฐกิจโลกไม่แน่นอน เป็นสาเหตุทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางและใช้จ่ายน้อยลง - ไม่มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมากเกินไป อาจทำให้ละเลยการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมกลายเป็นการทำลายแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่รู้ตัว - ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก เช่น ฤดูฝน อาจมีหมอกหนาปกคลุม ทำให้บดบังภูมิทัศน์

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

4.2.2 Zhaoxing Dong Village (หมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง)

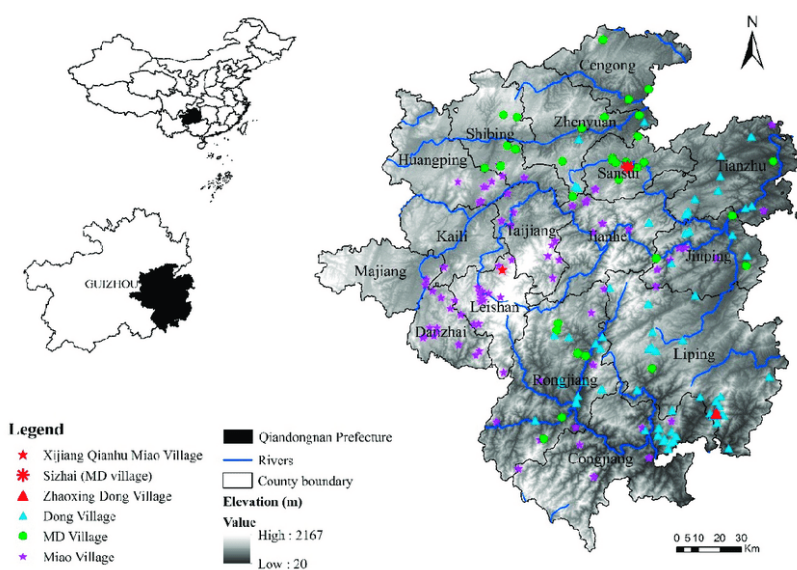
ภาษาจีน : 肇兴侗村 (Zhào xìng dòng cūn)

ภาพที่ 4.19 หมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง

ที่มา : <https://www.chinadiscovery.com/assets/images/ethnic-minority/dong> (2552)

ที่ตั้ง : หมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง ตั้งอยู่ในเขตหลี่ผิงทางตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลกุ้ยโจว เป็นหนึ่งในหมู่บ้านชาวตั้งที่ใหญ่ที่สุดในเขตพื้นที่เฉียนตงหนาน มณฑลกุ้ยโจว

ภาพที่ 4.20 แผนที่แสดงที่ตั้งของหมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง

ที่มา : <https://www.researchgate.net/figure/The-location-of-ethnic-villages> (2561)

ประวัติความเป็นมา

ชาวต้ง (Dong) หรือที่เรียกว่าชาว Kam เป็นชนกลุ่มน้อยทางตอนใต้ของประเทศจีน ปัจจุบันมีประชากรทั้งหมดประมาณ 2.9 ล้านคน สามารถพบได้ในมณฑลกุ้ยโจว ทางตะวันตกของมณฑลหูหนาน และทางเหนือของมณฑลกว๋างสี อย่างไรก็ตามหมู่บ้านจ้าวซิง ในเขตหลี่ผิง มณฑลกุ้ยโจว เป็นหมู่บ้านตั้งที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน

ชาวต้งมีชื่อเสียงในด้านวัฒนธรรมที่แตกต่าง ทักษะช่างไม้ที่น่าทึ่งและสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งสะพานที่รู้จักกันในชื่อ " สะพานลมและฝน (wind and rain bridge)" พวกเขายังมีชื่อเสียงในระดับสากลสำหรับการร้องเพลงประสานเสียงที่ยอดเยี่ยมของพวกเขา

หมู่บ้านจ้าวซิงตั้งสร้างขึ้นครั้งแรกในช่วงราชวงศ์ซ่งใต้ ในปี 1127 ถึง 1279 รูปแบบบ้านของชาวต้ง ในหมู่บ้านจ้าวซิง คือเป็นบ้านไม้รูปแบบ Ganlan (บ้านบนเสา) ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา หอกลองห้าหลังถูกสร้างขึ้นทั่วทั้งหมู่บ้าน หมู่บ้านจ้าวซิงมีชื่อเสียงในด้านหอกลองซึ่งสร้างขึ้นในสไตล์สถาปัตยกรรมของชาวต้งอันหรูหรา

ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนาน ผู้อาวุโสของหมู่บ้านถือเป็นผู้นำ อย่างไรก็ตามจากปี 1127 ถึง 1279 รัฐบาลแทนที่ผู้อาวุโส ด้วยผู้นำหมู่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้ง

ในปี 2009 ยูเนสโกจารึก “Grand song of the Dong ethnic group” (การร้องเพลงที่ยิ่งใหญ่ของกลุ่มชาติพันธุ์ต้ง) ในรายการตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ

ลักษณะทางกายภาพ : ล้อมรอบด้วยภูเขา มีแม่น้ำสายเล็กไหลผ่าน บ้านส่วนใหญ่สร้างอยู่บนเนินเขา

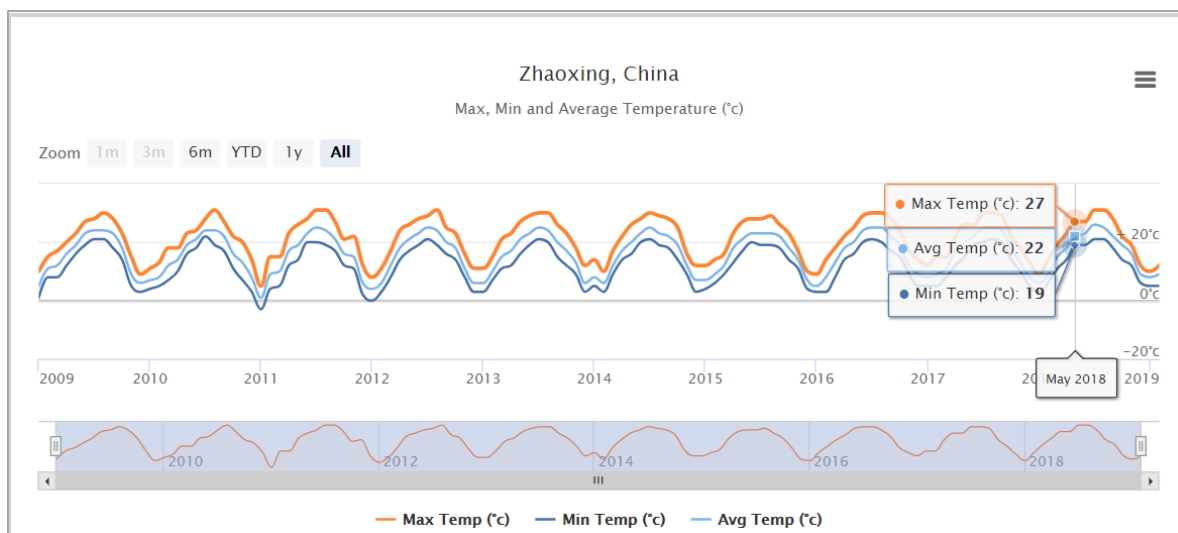
สภาพภูมิอากาศ

อุณหภูมิเฉลี่ยต่อปี 16.5 °C และอุณหภูมิสูงสุด 36.51 °C

เดือนที่หนาวที่สุดคือเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนที่ 4.3 °C และ 5.6 °C เดือนที่ร้อนที่สุดคือเดือนกรกฎาคมและสิงหาคมโดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน 25.9 °C และ 25 °C

มีฝนตกชุกในเดือนพฤษภาคม มิถุนายน เมษายน กรกฎาคมและสิงหาคม

มีฝนเล็กน้อยในเดือนอื่น ๆ และมีหิมะตกเป็นครั้งคราวในฤดูหนาวซึ่งกินเวลาสั้น ๆ

ภาพที่ 4.21 แสดงอุณหภูมิสูงสุด ต่ำสุดและอุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนพฤษภาคม ปี 2561

ที่มา : <https://www.worldweatheronline.com/zhaoxing-weather/guizhou/cn.aspx> (2562)

อัตลักษณ์ : วัฒนธรรมทางชาติพันธุ์สามประการของกลุ่มชาติพันธุ์ตั้ง ได้แก่ สะพานลมและฝน หรือเรียกอีกชื่อว่า “สะพานดอกไม้” หอกลองและเพลงของกลุ่มชาติพันธุ์ตั้ง เมื่อเข้าสู่หมู่บ้านตั้งจะพบสะพานลมและฝน ความยาวของสะพานนั้นแตกต่างกันไป แต่สะพานทุกแห่งจะมีอาคารที่มุงหลังคาและสลักลวดลายไว้ สะพานลมและฝนไม่เพียงให้ที่พักพิงจากลมและฝนแก่ผู้คนเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นสถานที่สำหรับคนในท้องถิ่นเพื่อจัดกิจกรรมสาธารณะ

สถาปัตยกรรม

- หอกลอง

หอกลองที่สร้างด้วยไม้เป็นสัญลักษณ์ที่โดดเด่นของหมู่บ้านตั้ง กล่าวคือหมู่บ้านตั้งทุกแห่งมีหอกลองของตัวเอง การก่อสร้างทั้งหมดเสร็จสิ้นโดยไม่ต้องใช้ตะปูหรือหมุดยึด ด้านในและด้านนอกของหอกลอง มักจะวาดลวดลายและลงสีจากนิทานพื้นบ้านตั้ง วิถีบุรุษในตำนาน ทิวทัศน์ สัตว์และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การต่อสู้ของวัวและการเดินรำรื่นเริง รวมถึงแง่มุมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่นการเล่นเครื่องดนตรี การล่าสัตว์ การทอผ้าและการย้อมสี การทำอาหาร นอกจากนี้ยังมีการแกะสลักเป็นรูปมังกร งู เสือ ห่านและอื่น ๆ

ในอดีตเมื่อศัตรูบุกเข้ามา ชาวบ้าน Zhaoxing รวมตัวกัน พกอาวุธของพวกเขาที่หอคอยเพื่อรอคำสั่งจากหัวหน้าเผ่าของพวกเขา ตามประเพณีของกลุ่มชาติพันธุ์ดั้ง แต่ละหอกลองหมายถึง กลุ่มคนท้องถิ่นหนึ่งกลุ่ม หัวหน้าหมู่บ้านแบ่งผู้คนออกเป็นห้ากลุ่มเพื่อให้การบริหารง่ายขึ้น

หอกลองแสดงถึงความโชคดีและความเจริญรุ่งเรือง ในหมู่บ้านจ้าวชิงตั้งมีหอกลองห้าหอซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ แต่ละหอกลองจะมีชื่อเฉพาะ คือ Ren (ความเมตตากรุณา), Yi (ความชอบธรรม), Li (ความอนุเคราะห์), Zhi (ภูมิปัญญา) และ Xin (ความซื่อสัตย์) หอกลองเหล่านี้ต่างกันในวิธีการสร้าง ลักษณะภายนอก ความสูงและขนาด ในบรรดาหอกลองทั้งห้านี้ Zhi นั้นสวยที่สุด หอกลองเป็นสถานที่ที่ชาวตั้งมารวมตัวกัน เพื่อประชุม ส่งสัญญาณเตือน ตอนรับแขก พบปะสังสรรค์ และเพื่อความบันเทิงในช่วงเทศกาลและการประชุมพิเศษชาวบ้าน มักจะมารวมตัวกันที่ลานล่างของหอกลอง รวมตัวกันในตอนเย็นเพื่อเต้นรำและฟังเพลงพื้นบ้านดั้งเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเก็บเกี่ยวหมู่บ้านแห่งนี้เต็มไปด้วยความสนุกสนานคนหนุ่มสาวเต้นรำรอบ ๆ หอกลอง พวกเขามีความสุขและยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วม

ในบรรดาหอกลอง 328 แห่งในเมืองหลี่ผิง นับว่าหอกลองทั้ง 5 แห่งในหมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงที่สุดใน ซึ่งแต่ละหอกลองมีรูปแบบและลักษณะเฉพาะของตนเอง

ภาพที่ 4.22 หอกลองในหมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง ในตอนกลางวัน

ที่มา <http://www.mafengwo.cn/travel-news/1431186.html> (2561)

ภาพที่ 4.23 หอกลองในหมู่บ้านจ้าวซิงตง ในตอนกลางคืน

ที่มา http://www.chinadaily.com.cn/m/guizhou/2018-10/11/content_37060961.htm (2561)

ภาพที่ 4.24 ลวดลายที่ตกแต่งบนหอกลอง

ที่มา : <http://www.absolutechinatours.com/UploadFiles/ImageBase/zhaoxing-dong-village>
(2547)

- สะพานสายลมและฝน

สะพานลมและฝนหรือเรียกอีกชื่อว่า “สะพานดอกไม้” เป็นหนึ่งในสิ่งที่ยิ่งงามที่สุดและยังเป็นสะพานที่เก่าแก่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของชนกลุ่มน้อยต้ง เมื่อเข้าสู่หมู่บ้านของชาวต้งจะพบสะพานลมและฝน ความยาวของสะพานนั้นแตกต่างกันไป แต่สะพานทุกแห่งจะมีศาลาที่มุงหลังคาและสลักลวดลายไว้ สะพานลมและฝนไม่เพียงให้ที่พักพิงจากลมและฝนแก่ผู้คนเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นสถานที่สำหรับคนในท้องถิ่นเพื่อจัดกิจกรรมสาธารณะ

ภาพที่ 4.25 สะพานลมและฝน

ที่มา : <http://www.absolutechinatours.com/UploadFiles/ImageBase/zhaoxing-dong-village>
(2547)

- อาคารบ้านเรือน

ในหมู่บ้านนี้ทุกบ้านล้วนสร้างด้วยไม้และยังคงรูปแบบแบบดั้งเดิมไว้ ลักษณะบ้านเป็นแบบเตี้ยวเจี๋ยโหลวเช่นเดียวกับชาวเหมียว

ภาพที่ 4.26 บ้านแบบเตี้ยเว้าโหลวในหมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง

ที่มา : <http://www.absolutechinatours.com/china-gallery/gallery-zhaoxing-dong-village.html> (2550)

การแต่งกาย

เครื่องแต่งกายของชาวดั้งมีประวัติอันยาวนาน มีสีสันและความหลากหลาย โดยทั่วไปแล้วพวกเขาให้ความสำคัญกับการออกแบบที่เรียบง่ายและไม่ซับซ้อน ชาวดั้งสวมใส่เสื้อผ้าแบบดั้งเดิมที่ทำจากผ้าทอ ผู้ชายมักสวมแจ็คเก็ตสีน้ำตาลที่มีกระดุมหน้า กางเกงขายาวและมีผ้าโพกศีรษะ ผู้หญิงมักสวมแจ็คเก็ตสีน้ำตาล กางเกงหรือกระโปรงที่มีเครื่องประดับมากมายสำหรับผู้หญิง ผ้าไหมใช้สำหรับตกแต่งหรือทำชุดที่ใช้ใส่ในช่วงเทศกาล ผ้าทอสีดำและสีม่วงหรือสีน้ำเงินกำลังเป็นที่นิยมมากขึ้น

โดยส่วนใหญ่ผู้ชายและผู้หญิงจะสวมใส่รองเท้าหวดแบบดั้งเดิมประดับด้วยเงิน ผู้หญิงสูงอายุจำนวนมากสวมใส่ผ้าโพกศีรษะหรือผ้าพันผ้าที่พวกเขาสานและย้อมสีด้วยตัวเองหรือหมวกทรงกรวยสไตล์เวียดนามเมื่อพวกเขาทำงาน เพื่อปกป้องผิวจากแสงแดด

ชาวดั้งชอบเครื่องประดับเงินเป็นอย่างมากสร้อยคอ สร้อยข้อมือ ต่างหูและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องประดับที่สวมบนศีรษะคล้ายมงกุฎ เป็นที่เชื่อกันว่ายิ่งใส่เครื่องประดับจะทำให้ผู้หญิงยิ่งดูสวยงามมากขึ้น

ภาพที่ 4.27 การแต่งกายของชาวต้ง

ที่มา : http://www.chinatourguide.com/guizhou/costumes_of_the_dong_people (2553)

ภาพที่ 4.28 เครื่องแต่งกายของชาวต้งสำหรับผู้ชาย

ที่มา : <http://www.globaltimes.cn/content/1001745.shtml> (2559)

ภาพที่ 4.29 หญิงสาวชาวตั้งในเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิม เพื่อเข้าร่วมงานเทศกาล
ที่มา : http://www.chinadaily.com.cn/culture/2016-08/21/content_26546828.htm (2559)

อาหาร

หมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้งมีทั้งอาหารจีนทั่วไปและอาหารพื้นเมือง มีรสชาติเปรี้ยว เผ็ด และมีราคาปานกลาง อาหารพื้นเมืองที่ยอดนิยมนและมีชื่อเสียง คือ เอ็นเนื้อวัวผัดและซุปลาทูเปรี้ยว

วัฒนธรรมอาหารการกินของชาวตั้งสามารถสรุปได้ดังนี้ :

- หลากหลาย : คนตั้งมีส่วนผสมมากกว่า 500 ชนิด ที่ใช้ในการปรุงอาหารของพวกเขา
- รสชาติเปรี้ยว : มากกว่าครึ่งหนึ่งของอาหารที่จัดทำโดยคนในท้องถิ่นมีรสชาติเปรี้ยว
- สนุกสนาน : ผู้คนจะนั่งโต๊ะยาวเพื่อจัดงานเลี้ยงและร้องเพลงสำหรับการดื่มอวยพร

ในหมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง ช่วงเทศกาลหรือพิธีต่าง ๆ จะมีโอกาสได้ลิ้มรสอาหารท้องถิ่น ของว่างและเครื่องดื่ม เช่น เนื้อแดง ปลาตอง สลัดหมู ลูกชิ้นนึ่ง ไวน์ข้าว และคนในท้องถิ่นยังทอดตั๊กแตนทานเป็นของว่าง

ภาพที่ 4.30 เอ็นเนื่อวัวผัด

ที่มา : <https://www.discoverchinatours.com/travel-guide/zhaoxing/feature-food.html> (2550)

ภาพที่ 4.31 ซุปปลาเปรี้ยว

ที่มา : <http://ilivetoeatandeattolive.blogspot.com/2012/03/guizhou-province> (2555)

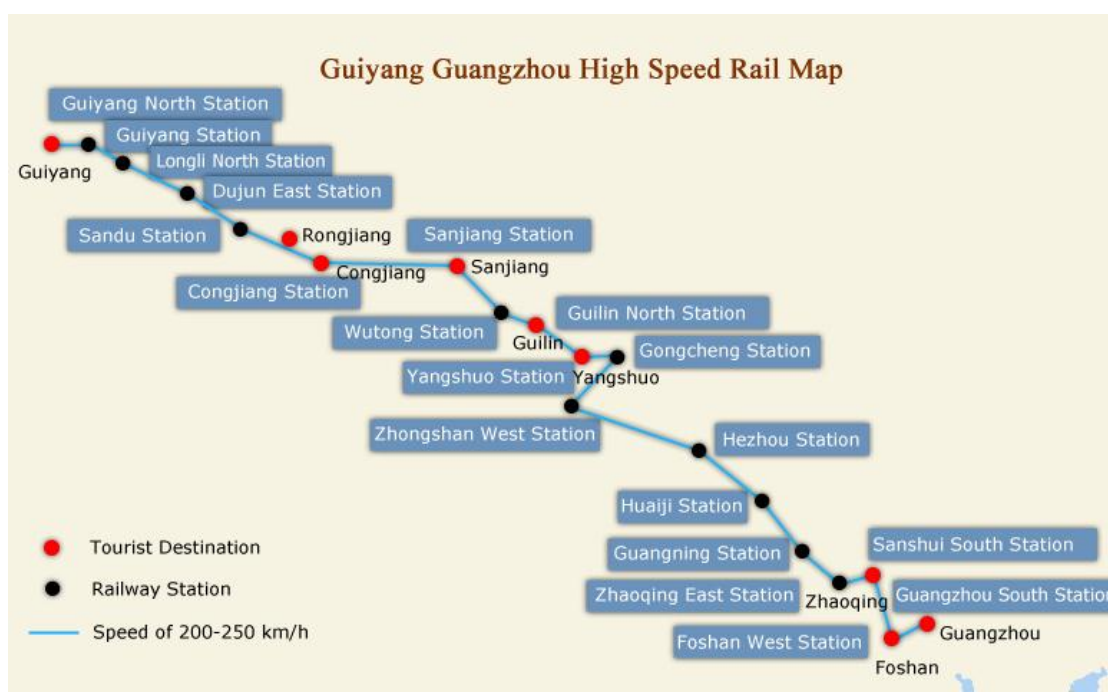
สิ่งอำนวยความสะดวก

- ที่พัก
- สถานที่จอดรถ
- ห้องน้ำสาธารณะ

การเดินทาง

วิธีการเดินทางไปหมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง

1. จากกุ้ยหยาง : นั่งรถไฟความเร็วสูงจากสถานีรถไฟกุ้ยหยางเหนือไปยังสถานีรถไฟ Congjiang (ประมาณ 1 ชั่วโมง 40 นาที) จากนั้นขึ้นรถบัสต่อไปที่หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง
2. จากกุ้ยหลิน : สามารถนั่งรถไฟความเร็วสูงจากทั้งสถานีกุ้ยหลินและหยางชว ไปยังสถานีรถไฟ Congjiang (ประมาณ 1 ถึง 1½ ชั่วโมง) จากนั้นขึ้นรถบัสต่อไปที่หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง
3. จากหลี่ผิงมีรถประจำทางสำหรับไปจ้าวชิง ตั้งแต่ 7:20 น. ถึง 16:45 น. ทุก 1 ถึง 1.5 ชั่วโมง จะมีรถออก 1 รอบ ใช้เวลา ประมาณ 45 นาทีจาก Liping ถึง Zhaoxing และค่าตัวคือ 22 หยวน

ภาพที่ 4.32 เส้นทางรถไฟความเร็วสูงจากนครกุ้ยหยาง

ที่มา : <https://www.chinadiscovery.com/china-trains/guiyang-guangzhou-highspeed> (2555)

ค่าใช้จ่าย

- ค่าเช่าหมู่บ้าน ผู้ใหญ่ 100 หยวน
เด็กที่มีความสูงระหว่าง 120 -140 เซนติเมตร 50 หยวน
เด็กที่มีความสูงต่ำกว่า 120 เซนติเมตร ไม่เสียค่าเช่าชม
- รถจักรยานยนต์ในหมู่บ้าน มีค่าใช้จ่ายท่านละ 10 หยวน

เคล็ดลับในมาเที่ยวที่หมู่บ้านแห่งนี้

- ระหว่างการท่องเที่ยวที่หมู่บ้านนี้ ไม่ควรสูบบุหรี่หรือทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ เพราะอาคารบ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างต่างๆ ในท้องถิ่นทั้งหมดทำจากไม้ ดังนั้นการกระทำที่ประมาทอย่างใดอย่างหนึ่งอาจนำภัยพิบัติไปสู่ผู้คนในท้องถิ่น
- มีสภาพภูมิอากาศที่เย็นและมีฝนตก ขอแนะนำให้สวมใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว แม้ว่าจะเดินทางในช่วงฤดูร้อนแต่อากาศยังคงเย็น
- ถนนบางพื้นที่สภาพไม่ดีนัก ดังนั้นควรสวมใส่รองเท้าที่ดีและรองรับการเดินทาง
- หมู่บ้านนี้ไม่มีตู้ ATM แต่สามารถจ่ายผ่าน Alipay ได้

วิเคราะห์ SWOT หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง

ตารางที่ 4.3 ศักยภาพของหมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง

S - Strengths (จุดแข็ง)	W – Weaknesses (จุดอ่อน)
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ มีพื้นที่กว้างขวาง ทรัพยากรหลากหลาย - มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์ - วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมยังคงอยู่ - มีหอกลองที่มีชื่อเสียงที่สุด - มี Dong Grand Song ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - การท่องเที่ยวที่นี่เริ่มเป็นเชิงพาณิชย์มากขึ้น ทำให้อาจไม่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ชอบแบบดั้งเดิม - ป้ายบอกทางยังคงมีแค่ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ - ไม่มีตู้ ATM

ตารางที่ 4.3 ศักยภาพของหมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง (ต่อ)

O – Opportunities (โอกาส)	T - Threats (อุปสรรค)
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นหมู่บ้านชาวดั้งที่ใหญ่ที่สุด - ได้รับการสนับสนุนการท่องเที่ยวจากรัฐบาล - เป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่นิยม เนื่องจากอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวอื่นด้วย สามารถเดินเท้าต่อไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง - สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้จากทั่วโลก ที่ต้องการมาสัมผัสวัฒนธรรมดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - การคมนาคมยังไม่สะดวกเท่าที่ควร - ภาวะเศรษฐกิจโลกไม่แน่นอน เป็นสาเหตุทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางและใช้จ่ายน้อยลง - ไม่มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมากเกินไป อาจทำให้ละเลยการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมกลายเป็นการทำลายแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่รู้ตัว - ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก เช่น ฤดูฝน อาจมีหมอกหนาปกคลุม ทำให้บดบังภูมิทัศน์

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

4.2.3 Matang Gejia Village หมู่บ้านมาตังเก้อเจีย

ภาษาจีน : 麻塘革家寨 (Má táng gé jiā zhài)

ภาพที่ 4.33 ประตูทางเข้าหมู่บ้าน

ที่มา : http://www.sohu.com/a/164768466_446827 (2560)

ในปีพ. ศ. 2497 แม้ว่ารายงานอย่างเป็นทางการของการสอบสวนเดิมแนะนำว่าควรระบุว่าเป็นชนกลุ่มน้อย Gejia ปัจจุบันพวกเขาได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเป็นกลุ่มย่อยของคนเหมียว เนื่องจากมีภาษาพูดที่คล้ายกันถึง 30 % (จำนวนชนกลุ่มน้อยที่เป็นที่ยอมรับในประเทศจีนเพิ่มขึ้นเป็น 56)

ลักษณะทางกายภาพ : ตั้งอยู่ในพื้นที่หุบเขา ล้อมรอบด้วยภูเขาและทุ่งนา บ้านทั้งหมดอยู่บนเนินเขา

ภาพที่ 4.35 หมู่บ้านมาตั้งเกอเจีย

ที่มา : http://travel.sina.com.cn/china/2015-02-11/1452298940_2.shtml (2558)

สภาพภูมิอากาศ : ไม่ร้อนมากเกินไป มีอากาศบริสุทธิ์และมีฝนตกชุกซึ่งส่วนใหญ่ตกในเวลา กลางคืน เดือนที่ร้อนที่สุด คือ เดือนกรกฎาคมอุณหภูมิเฉลี่ย 24 ° C (75 ° F)

อัตลักษณ์ ผู้คนที่อาศัยอยู่ที่นี่เป็นกลุ่มย่อยของคนชนกลุ่มน้อยเหมียวหรือที่คนไทยเรียกว่า แม้ว และเรียกตัวเองว่า "Gejia" ปัจจุบันหมู่บ้านนี้มีประมาณ 100 ครอบครัว 400-500 คน พวกเขารักษาภาษาดั้งเดิม เครื่องแต่งกาย และประเพณี สิ่งที่น่าสนใจที่สุด คือ ทักษะในการเย็บปักถักร้อยและผ้าบาติก

สถาปัตยกรรม

อาคารบ้านเรือน สร้างด้วยไม้ มีเสาค้ำ และไม้ใช้ตะปู ซึ่งเรียกลักษณะแบบนี้ว่า เตี้ยวเจี้ยวโหลว เป็นแบบเดียวกับบ้านของชาวเหมียวและชาวตั้ง

ภาพที่ 4.36 บ้านของชาวเก้อเจี้ยว

ที่มา : <https://media-cdn.tripadvisor.com/media/photo-w/typical-architecture.jpg> (2559)

การแต่งกาย

เวลาทำงานหรืออยู่บ้านพักผ่อนชาวเก้อเจี้ยวจะแต่งตัวในชุดประจำวันที่เรียบง่าย แต่ในงานเทศกาลหรือเพื่อต้อนรับแขกผู้มีเกียรติ พวกเขาแต่งตัวในชุดพิธีการที่โดดเด่นมากขึ้น ทั้งหมดทอขบสีแดง เครื่องประดับสีเงินแวววาว เสื้อผ้าที่มีรูปแบบผ้าบาติกและเย็บปักถักร้อย ผ้าพันคอเหมือนเกราะ กระโปรงสั้นจีบและมีผ้าพันที่ขา

เครื่องแต่งกายของคนเก้อเจี้ยวช่วยรักษาประวัติศาสตร์และตำนาน ความทรงจำเกี่ยวกับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของบรรพบุรุษ พวกเขาสวมจี้ในรูปของดาบ หอกหรือลูกธนูและลวดลายบนเสื้อผ้าของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าบรรพบุรุษของพวกเขาอยู่ในภาวะสงคราม พวกเขาไม่มีระบบการเขียน แต่แทนที่ด้วยการใส่ประวัติลงบนเสื้อผ้า

เสื้อผ้าของผู้หญิงเก๋อเจี้ยนได้รับการพัฒนาจากตำนานท้องถิ่นที่เชื่อว่าบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นคนที่กล้าหาญ จักรพรรดิมอบหมวกสีแดงแสดงถึงความสำเร็จในการต่อสู้ นายพลส่งหมวกให้ลูกสาวของเขาเพื่อให้ลูกหลานของเขาจำได้ว่าเป็นเกียรติและสิ่งนี้กลายเป็นเครื่องแต่งกายพื้นบ้านของชาวเก๋อเจี้ยน

อีกตำนานของชาวเก๋อเจี้ยนก็เชื่อว่าพวกเขาเป็นทายาทของโฮ่วอี้ (后羿 ; Houyi) ฮีโร่ยิงธนูที่ยิ่งดวงอาทิตย์ 9 ดวงในท้องฟ้าตกลงมา ในชุดของพวกเขาหมวกขอบสีแดงเป็นสัญลักษณ์ของดวงอาทิตย์ ห่วงสีเงินที่คอคือธนู เครื่องประดับที่ปักกลางหมวกคือลูกศร ผ้าพันคอเป็นเกราะ แหวนเงินเป็นคันธนู และลวดลายบนเข็มขัด ผ้าที่พันขาเป็นประวัติของบรรพบุรุษที่ต่อสู้กับทหารเก้าพันเก้าร้อยเก้าสิบคน

ภาพที่ 4.37 หมวกของชาวเก๋อเจี้ยน

ที่มา http://www.sohu.com/a/164768466_446827 (2560)

ภาพที่ 4.38 หญิงสาวชาวเก้อเจียในเครื่องแต่งกายดั้งเดิม

ที่มา : <https://www.allenfotowild.com/SouthChina/Ge-Jia-people-Matang-Village> (2561)

ของที่ระลึก

ชาวเก้อเจียมีทักษะในการทำผ้าบาติก การทอ การปักและการทำเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำผ้าบาติก (ภาพวาดซี่ผึ้งย้อมสีชนิดหนึ่ง) ถึงแม้ว่าหมู่บ้านจะไม่มีชื่อเสียงมากนัก แต่งานศิลปะผ้าบาติกจากที่นี่ก็ได้รับการจัดแสดงในต่างประเทศ รวมถึงในอเมริกา ญี่ปุ่น แคนาดาและเม็กซิโก

ไม่มีรูปแบบร่างที่คงที่ในการสร้างลวดลายผ้าบาติก แต่ละรูปแบบมาจากการสังเกตอย่างรอบคอบจากธรรมชาติ จากบรรพบุรุษหรือจากจินตนาการ รูปแบบที่ชื่นชอบรวมถึงดวงอาทิตย์ เมฆ สัตว์ พืชและรูปทรงเรขาคณิต การรวมกันของรูปแบบจากธรรมชาติและรูปทรงเรขาคณิตเป็นลักษณะเด่นของผ้าบาติกในหมู่บ้านมาตังเก้อเจีย ซึ่งเราสามารถซื้อเป็นของที่ระลึกได้ ผลิตภัณฑ์มีหลายรูปแบบ เช่น ผ้าเช็ดหน้า เสื้อ และกระเป๋า

ภาพที่ 4.39 ผ้าบาติก ของที่ระลึกของหมู่บ้านแห่งนี้
ที่มา : https://blog.xuite.net/moneywang_taipei/tw/ (2552)

ภาพที่ 4.40 เสื้อที่ทำจากผ้าบาติก และผ้าปักลาย ฝีมือชาวเก๋อเจีย
ที่มา : https://blog.xuite.net/moneywang_taipei/tw/ (2552)

สิ่งอำนวยความสะดวก

- ห้องน้ำสาธารณะ
- ที่จอดรถ

การเดินทาง

- Kaili สามารถเข้าถึงได้ง่ายโดยรถไฟ วิธีที่ดีที่สุดในการเดินทางคือนั่งรถไฟ No.248 จากกุ้ยหยาง เมืองหลวงของกุ้ยโจวเวลา 7:50 น. การเดินทางใช้เวลา 3 ชั่วโมง สถานีรถไฟ Kiali ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเมืองโดยแม่น้ำ Qingshui โดยสารรถบัสหมายเลข 1 จากสถานี (Y0.7) ไปยังตัวเมืองหรือสถานีขนส่ง Kaili สามารถนั่งรถสองแถวจาก Kaili ไปยัง Longchang และลงที่หน้าหมู่บ้านมาตั้งเก๋อเจีย จากนั้นเดินเท้าเข้าไป

- จากสถานีขนส่ง Kaili เลี้ยวขวาเข้าถนน S308 เพื่อไปที่หมู่บ้านมาตั้งเก๋อเจีย ใช้ระยะเวลาประมาณ 30 นาที

ค่าใช้จ่าย

หมู่บ้านมาตั้งเก๋อเจีย ไม่เสียค่าเข้าชม

เคล็ดลับในการมาเที่ยวที่หมู่บ้านแห่งนี้

- หากมากับมัคคุเทศก์ จะช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับประวัติและวัฒนธรรมของหมู่บ้าน และสามารถสื่อสารกับชนกลุ่มน้อยได้ หากต้องการเรียนรู้วิธีการทำผ้าบาติก
- หมู่บ้านนี้ไม่ได้เป็นเชิงพาณิชย์ และไม่มีการพัฒนามากนัก ถือเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่ยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมไว้ แต่บางครั้งก็หมายถึงการบริการและโครงสร้างพื้นฐานที่จำกัด ตัวอย่าง เช่น เรื่องห้องน้ำ อาจไม่ได้สะอาดเท่าที่ควร
- ใช้เวลาเพียง 2-3 ชั่วโมง สำหรับการเยี่ยมชมหมู่บ้านแห่งนี้

วิเคราะห์ SWOT หมู่บ้านมาตั้งเก้อเจีย

ตารางที่ 4.4 ศักยภาพของหมู่บ้านมาตั้งเก้อเจีย

S - Strengths (จุดแข็ง)	W – Weaknesses (จุดอ่อน)
<ul style="list-style-type: none"> - มีผ้าบาติกที่สวยงามและโด่งดังไปทั่วโลก - มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์ - วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมยังคงอยู่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ป้ายบอกทางยังคงมีแค่ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ - ขาดผู้นำที่เชี่ยวชาญ - หมู่บ้านเล็กเกินไป ใช้เวลาเพียง 2-3 ชั่วโมงสามารถเยี่ยมชมครบแล้ว
O – Opportunities (โอกาส)	T - Threats (อุปสรรค)
<ul style="list-style-type: none"> - เข้าถึงได้ง่าย อาจทำให้นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น - สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาเรียนรู้วิธีการทำผ้าบาติก - สามารถเยี่ยมชมได้ทั้งปี เนื่องจากมีสภาพอากาศที่เย็น 	<ul style="list-style-type: none"> - การคมนาคมยังไม่สะดวกเท่าที่ควร - ภาวะเศรษฐกิจโลกไม่แน่นอน เป็นสาเหตุทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางและใช้จ่ายน้อยลง - ขาดการดูแลโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำ ยังคงมีความสกปรก

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

4.3 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

มณฑลกุ้ยโจวมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ 18 ชนชาติ โดยมีชาวฮั่นเป็นประชากรกลุ่มหลัก และชนกลุ่มน้อยอีก 17 ชนชาติ อาทิ ปู่อี เหมียว ดั่ง เป็นรองเพียงมณฑลยูนนานที่มี 26 ชนชาติ ส่งผลให้มณฑลกุ้ยโจวมีสภาพสังคมที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้มณฑลกุ้ยโจวสามารถพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมอย่างได้เปรียบ อาทิ หมู่บ้านชาวเหมียว ตำบลซีเจียง อำเภอเหลยซาน เขตปกครองตนเองฯ ฉีเยินตงหนาน ซึ่งเป็นชุมชน

ชาวเหมียวที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งยังคงรักษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีแบบดั้งเดิม และแต่ละหมู่บ้านยังคงความเป็นอัตลักษณ์ของตัวเองไว้ นอกจากนี้ทางรัฐบาลมณฑลกุ้ยโจว ได้สนับสนุนให้พื้นที่ชนบทและหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยเพาะปลูกสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่นควบคู่ไปกับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ดังนั้น การเข้าไปท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว มีรูปแบบที่เหมาะสมคือ การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community – Based Tourism – CBT) ซึ่งเป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้านในการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community – Based Tourism – CBT) ทำให้ผู้คนได้เข้าไปสัมผัสเรียนรู้วิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ

ภาพที่ 4.41 นักท่องเที่ยวเรียนรู้วิธีการปักผ้าของชาวเหมียว
ที่มา : <https://www.chinadailyhk.com/articles/html> (2561)

4.3.1 กิจกรรมในหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

พิธีต้อนรับของชาวเหมียว

พิธีต้อนรับของชาวเหมียวจะจัดขึ้นวันละสองครั้งที่ทางเข้าทางด้านเหนือ ได้รับการต้อนรับจากคนในหมู่บ้านไม่ว่าจะเป็นคนเท่าคนแก่ วัยรุ่น และสาวชนเผ่าเหมียวที่ยืนต้อนรับนักท่องเที่ยวพร้อมกับไวน์ข้าวเหนียวที่ใสในเขาวัวให้สำหรับผู้ที่มาเยือนได้ลิ้มรสชาติ ไปพร้อมกับเสียงเพลงที่ชายหนุ่มชนเผ่าเหมียวเล่นเครื่องดนตรีท้องถิ่นด้วยเสียงเพลงอันเป็นเอกลักษณ์

เคล็ดลับ : หากสามารถดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และต้องการที่จะเข้าร่วม สามารถสอบถามเวลาการจัดพิธีนี้และขอคำแนะนำได้ หากไม่ต้องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถแจ้งทางหมู่บ้านหรือมัคคุเทศก์ เพื่อช่วยในการหลีกเลี่ยง และการเยี่ยมชมจะไม่ถูกรบกวน

ภาพที่ 4.42 พิธีต้อนรับของชาวเหมียว

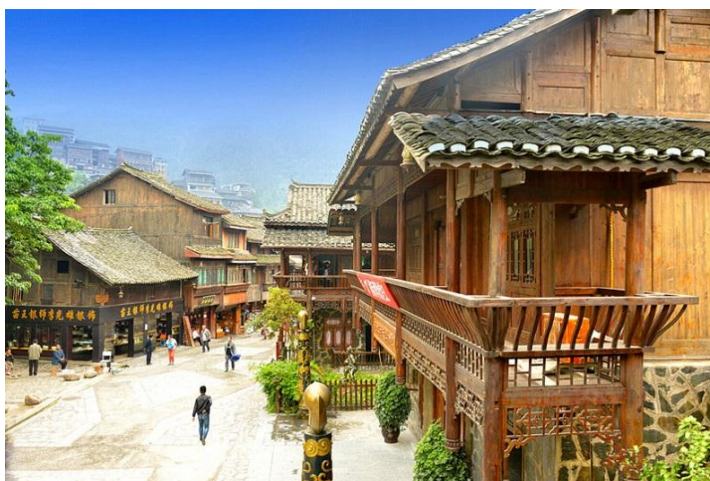
ที่มา : <https://www.chinadiscovery.com/guizhou/kaili/xijiang-miao-village> 2558)

เยี่ยมชมสถาปัตยกรรมในหมู่บ้าน

บ้านของชาวเหมียว ส่วนใหญ่เป็นบ้านที่มีเสาไม้ค้ำไว้ ในภาษาจีนเรียกว่า 吊脚楼 (เดี้ยวเจียว-โหลว) ลักษณะเด่นคือ เป็นบ้านไม้ที่ไม่มีการใช้ตะปู นิยมสร้างบ้านตามริมน้ำ เทือกเขา ไหล่เขา และยกพื้นสูงเพื่อป้องกันแมลงและสัตว์ บ้านมักมี 3 ชั้น โดยมีการใช้งานที่แตกต่างกันไป ชั้นที่หนึ่ง (ชั้นล่าง) ใช้เก็บเครื่องมือการเกษตรและปุ๋ยหรือเลี้ยงปศุสัตว์ ชั้นที่สองเป็นที่อยู่อาศัย ห้องนั่งเล่น ห้องนอน ห้องครัว และชั้นที่สามใช้เก็บธัญพืชและของใช้อื่น ๆ

ด้านนอกของห้องหลัก จะมีม้านั่งยาวพร้อมกับราวลูกกรง ซึ่งเป็นคุณลักษณะพิเศษของสถาปัตยกรรมของชาวเหมียวที่เรียกว่า "Beauty Bench" (美人靠 เหมยเหรินเข้า)

อีกหนึ่งสถาปัตยกรรมของชาวแม้ว คือสะพานลมและฝน (风雨桥 เฟิงหัวเฉียว) สร้างขึ้นโดยคนในท้องถิ่น โดยใช้ไม้เท่านั้นและไม่มีตะปู บางสะพานถูกทำลายไปเพราะน้ำท่วม ดังนั้นคนที่สร้างขึ้นใหม่จึงใช้ไม้และคอนกรีตเพิ่มความแข็งแรง แต่ยังคงรักษาความงามแบบโบราณของพวกเขาไว้

ภาพที่ 4.43 บ้านแบบเตี้ยเว้าของชาวเหมียว

ที่มา : <https://www.chinadragontours.com/tours/5-days-guizhou-miao> (2559)

ภาพที่ 4.44 บ้านของชาวเหมียว

ที่มา : <http://www.chinaexploration.com/5-days-qjandongnan-in-guizhou-tours.html> (2558)

ชมการแสดงร้องเพลงและการเต้น

ชาวเหมียวรักการร้องเพลงและการเต้นมาก นักท่องเที่ยวสามารถชมการแสดงฟรี วันละสองครั้ง ช่วงสายและช่วงบ่าย ผู้คนในท้องถิ่นก็แต่งกายด้วยชุดประจำชนเผ่า ร้องเพลงและเต้นรำที่โรงละครพิเศษ

ภาพที่ 4.45 การแสดงพื้นบ้านของชาวเหมียว

ที่มา : <https://static.beijinhikers.com/photos/GuizhouMiaoDong> (2550)

เดินชมและป็นเขาโดยรอบหมู่บ้าน

ชาวเหมียวส่วนใหญ่มีความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ผู้คนสามารถเพลิดเพลินไปกับการป็นเขาไปรอบหุบเขาและดูฟาร์มในหมู่บ้าน สามารถเดินเล่นไปตามเส้นทางของชาวนา หมู่บ้านนี้มีทั้งหุบเขา แม่น้ำที่มีทุ่งนาบ้านไม้ที่สลบซับซ้อน ซึ่งสร้างขึ้นในรูปแบบสถาปัตยกรรมของชาวเหมียว และเกษตรกรที่ทำงานในที่ดินพร้อมกับวัวของพวกเขา

ภาพที่ 4.46 ทุ่งนาในหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

ที่มา : <https://www.flickr.com/photos/madgrin/5167337623/> (2554)

เพลิตเพลินกับทิวทัศน์มุมกว้างของหมู่บ้าน

ในช่วงเย็นหลายพันครัวเรือนในหมู่บ้านเปิดโคมไฟของพวกเขา ตอนกลางคืนหมู่บ้านนี้กลายเป็นโลกแห่งแสงสว่าง มีความงดงามอย่างมาก

เคล็ดลับ: อากาศอาจเย็นสบายแม้ในช่วงฤดูร้อน เตรียมเสื้อคลุมบาง ๆ หากต้องการดูวิวในช่วงกลางคืน

ภาพที่ 4.47 หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง ตอนช่วงเย็น

ที่มา http://www.nlthirty.com/raiders/show_783.html (2561)

แต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง

นักท่องเที่ยวสามารถแต่งตัวเป็นชนเผ่าแม้วและถ่ายรูป นอกจากนี้ยังสามารถซื้อเครื่องประดับเงินหรือสิ่งประดิษฐ์พื้นบ้านไว้เป็นของที่ระลึกได้

ภาพที่ 4.48 นักท่องเที่ยวใส่ชุดพื้นเมืองของชาวเหมียว
ที่มา [https://www.tripadvisor.com/Attraction_Review- \(2558\)](https://www.tripadvisor.com/Attraction_Review- (2558))

ลิ้มลองรสชาติอาหารท้องถิ่น โดยการทานอาหารบนโต๊ะอาหารแบบยาว

โต๊ะอาหารยาว (长桌宴) เป็นกิจกรรมยอดนิยมในหมู่ชาวเหมียว เพื่อสัมผัสกับวัฒนธรรมชนกลุ่มน้อย จัดเลี้ยงในช่วงเทศกาลและงานพิธีเท่านั้น ที่โต๊ะเจ้าภาพจะนั่งที่ด้านซ้ายของโต๊ะและแขกนั่งที่ด้านขวาของโต๊ะ เจ้าภาพคอยพรแขกด้วยไวน์ข้าวและต้อนรับด้วยเพลงที่ไพเราะ บนโต๊ะมีทั้งอาหารรสเปรี้ยว หมูตุ๋น เบคอนจีน ปลา Miao King ไก่โก๋และผักดอง ชาวบ้านจะสวมใส่เครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิม

ภาพที่ 4.49 การทานอาหารบนโต๊ะอาหารแบบยาว

ที่มา : <https://www.chinadiscovery.com/guizhou/kaili/xijiang-miao-village> (2550)

เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์ของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง จัดแสดงนิทรรศการประวัติ วัฒนธรรม เรื่องราวเทศกาล และประเพณีอื่น ๆ ของชาวเหมียว

ภาพที่ 4.50 พิพิธภัณฑ์ของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

ที่มา : <http://www.cyw.com/xianlu/16041105432636> (2558)

ภาพที่ 4.51 ห้องจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์

ที่มา : <http://www.gz-travel.net/lysx/qdn/200809/5788.html> (2551)

4.3.2 งานเทศกาลของชาวเหมียว : Sister's Meal Festival , Lusheng Festival , Miao New Year Festival

Sister's Meal Festival

- เฉลิมฉลอง: 19 -21 เมษายน
- เทศกาลนี้เป็นเทศกาลสำคัญของชนกลุ่มน้อยชาวเหมียว เป็นการเฉลิมฉลองความรักและฤดูใบไม้ผลิ จึงถูกมองว่าเป็น "วันวาเลนไทน์" ที่เก่าแก่ที่สุดของจีน

คุณย่า คุณยาย คุณแม่และญาติผู้หญิงคนอื่น ๆ จะต้องสวมแหวน สร้อยคอเงิน กำไลและเครื่องประดับเงินต่างๆ ชาวเหมียวเชื่อว่าเครื่องเงินเป็นตัวแทนของแสง ซึ่งขับไล่วิญญาณชั่วร้าย เงินยังเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่งและความงาม หญิงสาวบางคนสวมใส่เครื่องประดับรวมแล้วหลายกิโลกรัมต่อครั้ง กระโปรงปัก, เสื้อ, ผ้ากันเปื้อนและแจ็กเก็ตได้รับการตกแต่งจากเครื่องเงิน คอของผู้หญิงที่สวยงามนั้นเต็มไปด้วยแถบเงิน ในขณะที่พวกเขาแสดงเครื่องแต่งกายที่ตัวเองอย่างภาคภูมิใจ เทศกาลจะเริ่มต้นด้วยมือพิเศษของครอบครัวเสมอ แบ่งปันอาหารแบบดั้งเดิม เช่น ข้าวที่แต่งแต้มด้วยสีของใบไม้และดอกไม้และไวน์ข้าวทำเอง ข้าวย้อมสีบางส่วนถูกทำเป็นลูกบอลที่เก็บสมบัติที่ซ่อนอยู่ การแต่งกาย

ด้วยชุดดั้งเดิมพร้อมเครื่องประดับเงิน หญิงสาวมาร่วมงานเทศกาลเพื่อตั้งดูตุ๋นครองที่คาดหวังไว้ ผู้ชายมักจะมาเยี่ยมหญิงและจะได้รับการต้อนรับที่อบอุ่นจากพวกเขา หลังจากการเฉลิมฉลองหญิงสาวห่อข้าวสวยสีสันสดใสในผ้าเช็ดหน้าและมอบเป็นของขวัญให้กับผู้ชายพร้อมสิ่งต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ภายในข้าว มีความหมายที่น่าสนใจสำหรับของที่ผู้หญิงมอบให้แก่ผู้ชาย ความหมายที่น่าสนใจของของขวัญที่ผู้หญิงให้ผู้ชายมีดังนี้

เข็มสน : ผู้ชายควรให้เข็มและไหมพรม

เบ็ดไม้ไผ่ : ผู้ชายควรให้ร่มผู้หญิงและผู้หญิงต้องการให้ผู้ชายติดต่อกับพวกเขา

ถั่วอกจีน : สิ่งเหล่านี้บ่งบอกว่าผู้หญิงต้องการแต่งงานกับผู้ชาย

ผักซีฝรั่งจีน : หมายถึงผู้หญิงต้องการแต่งงานกับผู้ชาย

ฝ้าย : หมายถึงผู้หญิงที่คิดถึงผู้ชาย

ผ้าฝ้ายและผักซีฝรั่งจีน : สิ่งเหล่านี้บ่งบอกว่าผู้หญิงต้องการแต่งงานกับผู้ชายโดยเร็วที่สุด

พริกไทยหรือกระเทียม : สิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึงผู้หญิงที่ไม่ต้องการติดต่อกับผู้ชาย

- เทศกาลนี้ตรงกับวันที่ 15 ของเดือนที่สามในปฏิทินจันทรคติและการเฉลิมฉลองมักจะใช้เวลา 3 วัน
- ภาษาจีนคือ : 姐妹饭节 (Jiě mèifàn Jié) อ่านว่า เจี้ยเหมี้ยฟ่านเจี้ย
- กิจกรรมภายในเทศกาล : กินข้าวสีสวย ดูชุดชาติพันธุ์ที่สวยงาม เพลิดเพลินกับการร้องเพลงและเต้นรำ

ภาพที่ 4.52 เทศกาล Sister's Meal

ที่มา : <http://www.chinaculturetour.com/guizhou-tours/sisters-meal-festival.htm> (2558)

Lusheng Festival

- เฉลิมฉลอง : 22 - 24 กุมภาพันธ์
- เทศกาลนี้ เป็นเทศกาลที่ทรงอิทธิพลที่สุดของชุมชนแม้ว เป็นที่นิยมทั่วทั้งมณฑลกุ้ยโจว มณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวน เทศกาล Lusheng ใน เมืองKaili ของมณฑลกุ้ยโจว เป็นเทศกาลที่มีชื่อเสียงและยิ่งใหญ่ที่สุด มีกิจกรรมของชาติพันธุ์เหมียวมากมาย เช่น การร้องเพลงสู่วักระทบทิง การแข่งม้าและเต้นรำตามจังหวะของ Lusheng
- lusheng เป็นเครื่องดนตรีประเภทไม้ไผ่ ไม้ไผ่ที่มีช่วงอเนกประสงค์ทำให้เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมแบบดั้งเดิมเช่น Miao dancing และ acrobatics ชาวเหมียวจะมาจากหมู่บ้านโดยรอบและรวมตัวกันในสนามกีฬา Lusheng สวมชุดเครื่องแต่งกายดั้งเดิมของชาติพันธุ์เพื่อเฉลิมฉลองเทศกาล เด็กผู้หญิงเต้นรำตามจังหวะของเสียงเพลงจากเด็กชาย พิธีจะดำเนินการเพื่อการเก็บเกี่ยวที่ดีในปีที่จะมาถึง พร้อมกับสุขภาพที่ดี นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสสำหรับเยาวชนในการแสดงความชื่นชอบและความรักที่มีต่อกัน

ภาพที่ 4.53 เทศกาล Lusheng

ที่มา : <https://www.chinatravel.com/facts/lusheng-festival-of-miao-ethnic-people> (2556)

Miao New Year Festival

- เฉลิมฉลอง : 12 พฤศจิกายน
- เทศกาลนี้มีการเฉลิมฉลองในช่วงเวลาที่แตกต่างกันไปในแต่ละ ของปีในภูมิภาคต่าง ๆ โดยปกติจะอยู่ในช่วงเวลาดั้งแต่เดือนที่เก้าถึงเดือนที่สิบเอ็ดของปฏิทินจันทรคติของจีน และมักจะใช้เวลา 5 ถึง 15 วัน คนเหมียวส่วนใหญ่เฉลิมฉลองปีใหม่ในเดือนที่ 10 ของปฏิทินจันทรคติหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าว
- กิจกรรมในเทศกาล
  - การเตรียมการ : แต่ละครัวเรือนเตรียมเสบียงมากมายก่อนเทศกาลปีใหม่เหมียว รวมทั้งเนื้อหมู เนื้อแกะ เนื้อวัวและไวน์ข้าวเหนียว ของเหล่านี้ไวน์ข้าวเหนียวน่าจะเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ผู้คนบูชาบรรพบุรุษของพวกเขาโดยผลไม้หลากหลายชนิดและส่งของขวัญให้กันและกัน
  - การบูชาบรรพบุรุษ : เป็นประเพณีที่สำคัญของเหมียวตั้งแต่สมัยโบราณ โดยส่วนใหญ่แล้วจะเข้าร่วมโดยผู้เฒ่าของหมู่บ้านและพวกเขาอบผลไม้และเนื้อสัตว์สดแก่บรรพบุรุษเพื่อแสดงความเคารพและรำลึกถึง

- เล่น Lusheng : การแสดง Lusheng (เครื่องดนตรีที่ทำจากไม้ไผ่) มักจะจัดขึ้นใน Lusheng Hall ครั้งแรกโดยเด็กชาย ตามด้วยผู้เล่นคนอื่นเข้าด้วยกัน หญิงสาวและเด็กชายสวมเครื่องแต่งกายเหมียวแบบดั้งเดิม งดงาม ประดับประดาด้วยเครื่องประดับเงิน ต้นรำไปกับเสียงเพลง Miao girls สร้างความบันเทิงให้แก่นักท่องเที่ยว

- การสู้วัวกระทิงเป็นงานประเพณีของปีใหม่ชาวเหมียว
- การบูชาolongทองแดง

ภาพที่ 4.54 การบูชาolongทองแดง ในเทศกาลปีใหม่ของชาวเหมียว

ที่มา : <https://www.chinadiscovery.com/kaili-tours/5-days-miao-new-year-festival-tour>.

(2543)

ภาพที่ 4.55 การแสดง Lusheng ในเทศกาล Miao New Year

ที่มา : <http://www.absolutechinatours.com/china-travel/Guilin/Miao-People-s-New-Year.html> (2547)

4.3.3 กิจกรรมในหมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง

เยี่ยมชมโครงสร้างสถาปัตยกรรมดั้งเดิม

หมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้งมีสถาปัตยกรรมที่สวยงาม สร้างจากไม้ ได้แก่ อาคารบ้านเรือนแบบเตี้ยๆ เจี้ยว โหลว หอกลองทั้ง 5 แห่ง และสะพานสายลมและฝุน นักท่องเที่ยวสามารถเยี่ยมชม ถ่ายรูปเก็บบรรยากาศ นอกจากนี้หากมีงานเทศกาลมักมีการร้องเพลงประสานเสียงของชาวดั้ง จัดขึ้นที่บริเวณลานด้านหน้าหอกลอง

ภาพที่ 4.56 แผนที่แสดงหอกลองและสะพานสายลมและฝน ภายในหมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง
ที่มา : <http://www.anxinpiao.com/view.php> (2550)

ทานอาหารพื้นเมือง

อาหารในหมู่บ้านจ้าวชิงตั้งส่วนใหญ่มีรสชาติเผ็ด และเปรี้ยว อาหารที่ขึ้นชื่อและควรลิ้มลองคือ ซุปปลาเปรี้ยวและของทานเล่นอย่างตักแตนทอด

ภาพที่ 4.57 ซุปปลาเปรี้ยว
ที่มา <https://farm5.static.flickr.com/> (2559)

ภาพที่ 4.58 ตักแตนทอด
ที่มา <https://amuse.vice.com/> (2561)

ฟังการร้องเพลงประสานเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ต้ง

การร้องเพลงประสานเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ต้ง (Dong Grand Song / Dong Chorus) มีประวัติยาวนานกว่า 2,500 ปีและมีการบรรเลงเพลงหลากหลาย โดยไม่มีผู้ควบคุมวงหรือผู้ติดตาม การร้องเพลงประเภทนี้จัดในกิจกรรมและพิธีระดับโลกหลายรายการและได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในปี 2009 โดยเพลงมุ่งเน้นไปที่ประวัติศาสตร์ ตำนาน ความรักและการสอนศีลธรรม หนึ่งในการแสดงที่โดดเด่นที่สุดคือ การขับร้องที่เลียนแบบเสียงจากธรรมชาติ เช่น เสียงร้องของสัตว์

ในหมู่บ้านแห่งนี้มีการแสดงศิลปะพื้นบ้าน เข้าชมได้ฟรีทุกวัน มีทั้งการฟังร้องประสานเสียงและการเต้นรำ

การแสดงมีวันละสองรอบ คือเวลา 10.00 น. และ 20.00 น.

ภาพที่ 4.59 ชาวต้งร้องเพลงประสานเสียง

ที่มา : <https://www.chinadiscovery.com/guizhou-tours/congjiaing-tours.html> (2554)

ภาพที่ 4.60 ชาวต้งรวมตัวกันร้องเพลงประสานเสียงที่หน้าหอกลอง
ที่มา : <https://www.chinadiscovery.com/guizhou-tours/congjiang-tours.html> (2554)

ภาพที่ 4.61 การแสดงพื้นบ้านของชาวต้ง
ที่มา : <https://media-cdn.tripadvisor.com/media/photo-performance.jpg> (2014)

เดินตามภูเขาเพื่อไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง

นอกเหนือจากการเดินทางด้วยรถยนต์แล้วนักเดินทางที่มีสภาพร่างกายที่เหมาะสม ยังสามารถเดินทางไถ่ระหว่างหมู่บ้านได้ อาจใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 30 นาที จึงจะถึงหมู่บ้าน Tang'an ระหว่างทางมีทิวทัศน์ที่สวยงาม คือ ยอดเขา พุงนาและนาขั้นบันได

ภาพที่ 4.62 นักท่องเที่ยวเดินตามแนวภูเขา เพื่อไปยังหมู่บ้านใกล้เคียง
ที่มา : <https://www.beijinhikers.com/trip-reports/miao-and-dong-culture-in-guizhou> (2558)

4.3.4 งานเทศกาลของชาวดั่ง

Niren Festival

Niren Festival หรือเทศกาลโคลนจัดขึ้นในวันที่ 18 สิงหาคมของปฏิทินจันทรคติจีนทุกปี เทศกาลนี้มีกิจกรรมมากมายรวมถึงการต่อสู้โคลนและกีฬาสู่วัวกระทิง ที่มีประวัติยาวนานกว่า 500 ปีตามการแนะนำของผู้สูงอายุในหมู่บ้านจ้าวซิงตั้ง

ในการเฉลิมฉลองเทศกาล Niren จัดขึ้นในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยว พร้อมด้วยความหมายแฝงทางวัฒนธรรม มีความพิเศษเพราะผู้คนใช้โคลนเพื่อแสดงถึงการบูชาพื้นดินของชาวดั่ง

หลังอาหารมื้อกลางวันเทศกาล Niren เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการ กิจกรรมประกอบด้วยสองส่วน ซึ่งอยู่ในโคลนและบนพื้นดิน ส่วนในโคลนนั้นมีลักษณะเฉพาะมากที่สุด ในตอนเช้าของเทศกาลบางคนจะไปยังบ่อปลาเพื่อดึงน้ำออก 30% หรือ 20% ของน้ำเพื่อที่จะกลายเป็นโคลน เมื่อกิจกรรมเริ่มต้นขึ้น

ทุกคนในหมู่บ้านจะหลั่งไหลลงสู่บ่อและแข่งขันจับปลา ส่วนกิจกรรมบนพื้นมักจะรวมถึงการร้องเพลง การเล่น Lusheng และการร้องเพลงประสานเสียง บางครั้งกิจกรรมจะคงอยู่ตลอดทั้งคืน ทั้งหมดนี้เป็น การเฉลิมฉลองเทศกาล Niren

ภาพที่ 4.63 เทศกาลโคลน

ที่มา : <https://www.discoverchinatours.com/travel-guide/zhaoxing/activities.html> (2558)

New Year Festival

เทศกาลปีใหม่ของชาวดั่ง เวลาที่จัดในแต่ละปีจะมีความแตกต่างกันออกไป แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว จัดช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ การเตรียมการก่อนเทศกาลปีใหม่ของชาวดั่ง คือ พวกเขาทำความสะอาดบ้าน ฆ่าหมู ไก่ เพื่อมาทำเป็นอาหาร ทำเค้กข้าวเหนียวและพวกเขาก็ยังจัดรูปและเทียนเพื่อรำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเขา

ในช่วงเทศกาลชาวดั่งสวมเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมและเชิญแขกผู้มีเกียรติให้มาร่วมงานเลี้ยง พวกเขาแบ่งปันอาหารหลากหลายชนิดให้กับเพื่อน ๆ และญาติของพวกเขา

มีการแสดงมากมายที่จัดขึ้นในช่วงปีใหม่ เช่น การเล่น Lusheng (เครื่องดนตรีที่ทำจากไม้ไผ่) และการต่อสู้กันของวัวกระทิง นอกจากนี้คนหนุ่มสาวบางคนยังจัดพิธีแต่งงานขึ้นในช่วงเทศกาลปีใหม่

ภาพที่ 4.64 เทศกาลปีใหม่ของชาวดั่ง
ที่มา : <https://twitter.com/ChinaDaily> (2561)

4.3.5 กิจกรรมในหมู่บ้านมาตังเก้อเจีย

พิธีต้อนรับของชาวเก้อเจีย

ชาวเก้อเจียชอบร้องเพลง เต้นรำ และตีหมึก เช่นเดียวกับชาวเหมียว เมื่อมีผู้มาเยี่ยมเยือนหมู่บ้าน มักต้อนรับด้วยไวน์ข้าวเหนียว และมีการร้องเพลงต้อนรับการตีหมึกเป็นเป็นสัญลักษณ์ว่านักท่องเที่ยวเป็นแขกผู้มีเกียรติของหมู่บ้านนี้และมิตรภาพจะคงอยู่ตลอดไป

ภาพที่ 4.65 หญิงสาวชาวเก้อเจียรอต้อนรับนักท่องเที่ยว
ที่มา : <http://www.absolutechinatours.com/Kaili-attractions/matang-gejia-village> (2558)

เรียนรู้วิธีการทำผ้าบาติกจากชาวเก๋อเจีย

ผ้าบาติกของชาวเก๋อเจียมีประวัติอันยาวนาน ลวดลายบนผ้าบาติกที่แปลกตาเหล่านี้เป็นลายสัตว์ ลายดอกไม้ และลายเรขาคณิต ส่วนใหญ่มันสะท้อนถึงความรักในธรรมชาติ ผู้หญิงเก๋อเจียมีความสามารถในการเย็บปักถักร้อยและการทำผ้าบาติก ตามประเพณีและกฎของชาวเก๋อเจีย กล่าวว่าเมื่อเด็กหญิงอายุห้าหรือหกขวบ เธอต้องเรียนรู้ที่จะทำผ้าบาติกและเย็บปักถักร้อยเป็น เมื่อหญิงสาวแต่งงานแล้วเสื้อผ้าที่สวมใส่นั้น คือเสื้อผ้าที่สร้างขึ้นเอง

ภาพที่ 4.66 ชาวเก๋อเจียกับการทำผ้าบาติก

ที่มา : <http://blog.absolutechinatours.com/index.php/matang-gejia-village/> (2556)

4.3.6 งานเทศกาลของชาวเก๋อเจีย

Lusheng Festival

เทศกาลนี้มักจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม - เดือนพฤศจิกายน ในเทศกาล lusheng มีการเล่น lusheng (เครื่องดนตรีที่ทำจากไม้ไผ่) และหญิงสาวชาวเก๋อเจียในชุดพื้นบ้านร่วมเต้นรำตามจังหวะอยู่โดยรอบ เครื่องดนตรี lusheng มีหลายโทนเสียง ตั้งแต่เสียงทุ้มไปจนถึงเสียงแหลมที่ฟังแล้วดูสดใสไพเราะ เพลงมีหลากหลาย แต่โดยส่วนมากนิยมเล่นเพลงเกี่ยวกับพาราสิ

ภาพที่ 4.67 เทศกาล Lusheng ของชาวเก๋อเจีย
ที่มา : <https://hiveminer.com/Tags/geyi> (2558)

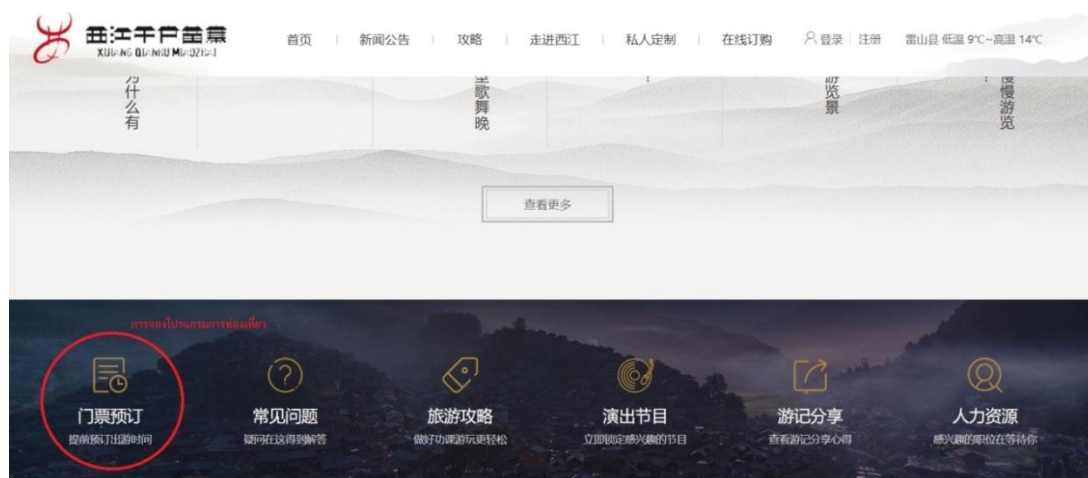
ภาพที่ 4.68 หญิงสาวร่วมเดินรำไปตามจังหวะของ Lusheng
ที่มา : http://www.tribaltextiles.info/Galleries/Ma_Tang/Ma_Tang25.htm (2554)

4.3.7 วิธีการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ตัวอย่าง หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

นักท่องเที่ยวสามารถจองบริการการท่องเที่ยวล่วงหน้า ได้ที่เว็บไซต์ทางการของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง (<http://www.xjqhmz.com/>) โดยในเว็บไซต์ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ประมวลรูปภาพ ข่าวต่างๆ อุณหภูมิ การจองโปรแกรม และคำถามที่พบบ่อย ซึ่งมีความสะดวกและสามารถเลือกโปรแกรมการท่องเที่ยวเองได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 4.69 หน้าเว็บไซต์ของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง

ที่มา : <http://www.xjqhmz.com> (2562)

โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 1 : ตัวเข้าชมหมู่บ้าน 2 ใบ และสามารถเข้าร่วมรับประทานอาหารโต๊ะอาหารแบบยาว ราคา 268 หยวน หรือประมาณ 1,271 บาท

【成人票】 门票+车票 +长桌宴 + 《美丽西江...

费用包含：1、【景点】西江千户苗寨景区门票（取票时出示身份证，一人一证）；2、【交通】西江千户苗寨观光车票（4程，进出景区、上下观景台）；2、【餐饮】景区特色长桌宴48

RMB 268

ภาพที่ 4.70 รายละเอียดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 1

ที่มา : <http://www.xjqhmz.com> (2562)

โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 2 : ตัวเข้าชมหมู่บ้าน 2 ใบ และตัวเข้าชมการแสดงในเวลา 20.00 น. ราคา 230 หยวน หรือประมาณ 1,091 บาท

【成人票】门票+车票+A区演出票 (20:00-2...
 费用包含：1、【景点】西江千户苗寨景区门票（取票时出示身份证，一人一证，含博物馆、原生态歌舞表演等）；2、【交通】西江千户苗寨观光车票（4程，进出景区、上下观景台）；
RMB 230

ภาพที่ 4.71 รายละเอียดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 2
 ที่มา : <http://www.xjqhmz.com> (2562)

โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 3 : ตัวเข้าชมหมู่บ้าน 2 ใบ (สำหรับผู้ใหญ่อายุ 60-69ปี) และสามารถเข้าร่วมรับประทานอาหารโต๊ะอาหารแบบยาว ราคา 148 หยวน หรือประมาณ 702 บาท

成人票
【成人票】门票+车票+长桌宴
 费用包含：1、【景点】西江千户苗寨景区门票（取票时出示身份证，一人一证，含博物馆、原生态歌舞表演等）；2、【交通】西江千户苗寨观光车票（4程，进出景区、上下观景台）；
RMB 148

ภาพที่ 4.72 รายละเอียดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 3
 ที่มา : <http://www.xjqhmz.com> (2562)

หากต้องการมัดคุเทศก์นำเที่ยว พาเยี่ยมชมหมู่บ้านไปตามจุดชมวิวต่างๆ เป็นเวลาสามชั่วโมง สามารถจองได้ในราคา 150 หยวน หรือประมาณ 711 บาท

景区讲解服务

费用包含：1、西江千户苗寨景区内导游服务1次（三小时以内）。西江千户苗寨景区内三个小时的导游服务。游览景点包括古街、银饰作坊、米酒作坊、鼓藏头家、活路头家、蜡染作

RMB 150

ภาพที่ 4.73 รายละเอียดการจองมัคคุเทศก์

ที่มา : <http://www.xjqhmz.com> (2562)

หมายเหตุ : โปรแกรมทั้งหมดนี้ สามารถยื่นตัวที่หน้าหมู่บ้านได้ในเวลา 09.00 น. -19.00 น.

สามารถจ่ายเงินผ่านช่องทางออนไลน์ได้

หากต้องการเปลี่ยนแปลงกำหนดการ โปรดยกเลิกและทำการจองใหม่

ตารางที่ 4.5 เทศกาลต่าง ๆ ของหมู่บ้านเหมียวในซีเจียง หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง และหมู่บ้านมาตั้งเกอเจีย

แหล่งท่องเที่ยว	เทศกาล	เดือน											
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง		■			■	■	■	■				■	
	Lusheng Festival	■	■										
	Sister's Meal Festival				■								
	Miao New Year Festival										■	■	
หมู่บ้านจ้าวชิงตั้ง						■	■	■	■	■	■		
	Niren Festival								■				
	New Year Festival	■	■										
หมู่บ้านมาตั้งเกอเจีย						■	■	■	■	■	■		
	Lusheng Festival										■	■	

หมายเหตุ : แสดงช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การเดินทางมาท่องเที่ยว

 แสดงช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การเข้าร่วมงานเทศกาล

จากตารางพบว่าเทศกาลต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว (หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง หมู่บ้านจ้าวซิ่งตั้ง และหมู่บ้านมาตังเก้อเจีย) มีความเกี่ยวเนื่องกับสภาพภูมิอากาศ โดยผู้วิจัยแบ่งประเภทของเทศกาลต่าง ๆ ได้ดังนี้

1.เทศกาลในช่วงฤดูหนาว (ราวเดือนธันวาคม - กุมภาพันธ์) ได้แก่ Lusheng Festival ของชาวเหมียว, New Year Festival

2.เทศกาลในช่วงฤดูใบไม้ผลิ (ราวเดือนมีนาคม - พฤษภาคม) ได้แก่ Sister's Meal

3.เทศกาลในช่วงฤดูร้อน (ราวเดือนมิถุนายน - สิงหาคม) ได้แก่ Niren Festival

4.เทศกาลในช่วงฤดูใบไม้ร่วง (ราวเดือนกันยายน - พฤศจิกายน) ได้แก่ Miao New Year Festival, Lusheng Festival ของชาวเก้อเจีย

นอกจากนี้พบว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดแก่การมาท่องเที่ยว คือ ในช่วงเดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม เพราะอากาศเย็นสบายและได้มีโอกาสเข้าร่วมงานเทศกาลอีกด้วย ทั้งนี้ในมณฑลกุ้ยโจวมีอุทยานโดยเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 15 วนอุทยาน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว และเพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสาร บทความที่เกี่ยวข้อง สื่อออนไลน์ แผนที่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 นโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว

จากการศึกษานโยบายและมาตรการที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว พบว่า นโยบายและมาตรการที่ทางรัฐบาลมณฑลกุ้ยโจว ช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้พื้นที่ชนบทและหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยเพาะปลูกสินค้าทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่นควบคู่ไปกับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม และยังช่วยในการดึงเข้าข้อมูลของนักท่องเที่ยวที่ส่งผลให้มณฑลกุ้ยโจวมีรายได้รวมจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปี 2015 ถึงร้อยละ 43.1 ทำให้มณฑลกุ้ยโจวก้าวสู่มณฑลที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูง ติดใน 10 อันดับแรกของจีนเป็นครั้งแรก และมีรายได้รวมจากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในปีถัดมา

5.1.2 แหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว พบว่าแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม มีความงามทั้งทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และยังคงรักษาประเพณีดั้งเดิมเอาไว้ ได้แก่ หมู่บ้านเหมียวในซีเจียง หมู่บ้านจ้าวซิงตั้งและหมู่บ้านมาตั้งเกอเจีย ส่วนศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีจุดแข็งที่เหมือนกัน คือ มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์ สินค้าที่เป็นภูมิปัญญาของชนกลุ่มน้อยมีชื่อเสียงอย่างมาก เช่น เครื่องเงินของชาวเหมียว และผ้าบาติกของชาวเกอเจียอุปสรรคที่เหมือนกัน คือ การคมนาคมยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ภาวะเศรษฐกิจโลกไม่แน่นอน เป็นสาเหตุทำให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางและใช้จ่ายน้อยลง ไม่มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว และภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก เช่น ฤดูฝน อาจมีหมอกหนาปกคลุม ทำให้ทัศนียภาพทัศน

5.1.3 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว พบว่า รูปแบบที่เหมาะสมคือ การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community – Based Tourism – CBT) ทำให้ผู้คนได้เข้าไปสัมผัส เรียนรู้วิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้วิธีการทำเครื่องเงินและการปักผ้าของชาวเหมียวการทำผ้าบาติกของชาวเก้อเจีย และได้สัมผัสถึงถึงมนุษย์ที่ผูกพันกับธรรมชาติ ผ่านสิ่งที่ได้พบเห็นในหมู่บ้านต่าง ๆ มักแฝงอยู่กับอาหาร เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและการดำเนินชีวิต ส่วนระยะเวลาที่เหมาะสมในการมาท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ยโจว คือ ในช่วงเดือนพฤษภาคม – เดือนตุลาคม เพราะอากาศเย็นสบายและได้มีโอกาสเข้าร่วมงานเทศกาลของกลุ่มชาติพันธุ์

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว” ซึ่งให้เห็นว่าหมู่บ้านส่วนใหญ่ตั้งอยู่ตามเนินเขา เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี ประมาณ 15 - 17 องศาเซลเซียส เหมาะแก่การเดินทางมาท่องเที่ยว ทั้งนี้หากต้องการเข้าร่วมงานเทศกาล ควรมาในช่วงเดือน ตุลาคม – พฤศจิกายน แต่ละหมู่บ้านมักมีไวน์ข้าวเหนียวไว้คอยต้อนรับนักท่องเที่ยว เนื่องจากข้าวเหนียว เป็นพืชทางการเกษตรของท้องถิ่น มีวัฒนธรรมที่ยาวนานและเป็นเอกลักษณ์ ดังนั้น มณฑลกุ้ยโจวจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมกับชาวจีนและชาวต่างชาติ ที่ต้องการมาสัมผัสธรรมชาติ วิถีชีวิตดั้งเดิม และงานเทศกาลต่างๆ และแหล่งท่องเที่ยวยังมีศักยภาพสูงในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนา เมืองมูล (2555) สิริปุดนยากร ช่างสลัก (2558) และ ขนิษฐา พอนอ่วม (2543) ในด้านปัจจัยทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

รัฐบาลมณฑลกุ้ยโจวพยายามยกระดับสถานที่ท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เป็นที่ท่องเที่ยวยอดนิยม โดยมีนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เช่น แก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน จัดบุคลากรพิเศษให้รับผิดชอบการบริหารการท่องเที่ยวใน Weibo ของ Guizhou ช่วยในการเข้าถึงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวผ่านทางเว็บไซต์ของหมู่บ้าน หรือ Guizhou Cloud Travel (Application) ส่งเสริมการปลูกพืชทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่น ร่วมมือกับหมู่บ้านเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้การท่องเที่ยวในมณฑลกุ้ย โจวพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น มีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Honggen Xiao (2004) และ Rina Kurniawati (2015) ในด้านการวางแผนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมของชุมชน และคนในชุมชนมีมุมมองที่เป็นบวกต่อการพัฒนาในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว” พบว่า งานวิจัยนี้ศึกษาเพียงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจวเท่านั้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า ควรมีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมมณฑลอื่น ๆ ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงและมีกลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันออกไป เพื่อความหลากหลายในการท่องเที่ยว และหากประเทศไทยจะพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบมณฑลกุ้ยโจว ควรนำนโยบายที่รัฐบาลมณฑลกุ้ยโจวสนับสนุนให้พื้นที่ชนบทและหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยเพาะปลูกสินค้าทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่นควบคู่ไปกับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว มาปรับใช้ให้เข้ากับประเทศไทย

5.4 ข้อจำกัดในการศึกษา

5.4.1 ข้อจำกัดในการค้นคว้าข้อมูล เนื่องจากข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจวมีการตีพิมพ์เป็นหนังสือค่อนข้างน้อย ทำให้การค้นคว้าข้อมูลมีจำกัด จึงต้องใช้วิธีสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ ฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก

5.4.2 ข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาและงบประมาณ จึงไม่สามารถไปเก็บข้อมูลถึงสถานที่จริงได้ ทำให้ต้องใช้ข้อมูลทุติยภูมิ จึงทำให้ข้อมูลอาจมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาไทย

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. **แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวนิเวศแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: อัสซา, 2544.
- นัยนา เมืองมูล. (2555). “นิเวศวัฒนธรรมการท่องเที่ยวในชุมชนมองโกล.” *ปริญญาบัณฑิต ภาควิชา ภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: ซี พี บุ๊ค สแตนดาร์ด, 2548.
- ยศ สันตสมบัติ. **มนุษย์กับวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา, 2556.
- วิมล จิโรจพันธุ์ และคณะ. **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. กรุงเทพฯ: แสงดาว, 2548.
- สมชาติ อุอ้าน. **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการวางแผน**. *ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, มปป.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. “การท่องเที่ยวยังคงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลก และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง.” **รายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว**, 1 (กรกฎาคม-กันยายน 2558): 4.
- สิริปญญากร ช่างสลัก. (2558). “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกาะไต้หวัน.” *ปริญญาบัณฑิต ภาควิชา ภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- สี่ว์กวาง. **ภูมิศาสตร์ประเทศจีน**. ประเทศจีน: เปย์จิง, 2530.

เอกสารภาษาอังกฤษ

- Honggen Xiao. (2004). “Villager’s Perceptions of Traditions: Some Observations on the Development of Rural Culture Tourism in China.” Ph.D candidate, Department of Recreation and Leisure Studies, University of Waterloo.
- Kurniawati, Rina. (2015). “Moving Towards Eco Cultural Tourism Village (A Case Study of Pondok Cabe Village).” **Journal of Indonesian Tourism and Development Studies** 3, 3 (November): 117.

ข้อมูลจากเว็บไซต์ภาษาไทย

- ชนิษฐา พอนอ่วม. (2543). “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอ
ลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช” เข้าถึงเมื่อ 27 กันยายน 2561. บทความย่อจาก
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข [http://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/1223?](http://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/1223?locale-attribute=th)
[locale-attribute=th](http://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/1223?locale-attribute=th)
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน. (2558). **ก๊วยโจว: รูปแบบความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยว.**
เข้าถึงเมื่อ 1 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก
http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/interestingfacts/detail.php?SECTION_ID=611&ID=15296
- _____. (2556). **มณฑลก๊วยโจว.** เข้าถึงเมื่อ 2 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/aboutchina/country/guizhou/index.php>
- _____. (2561). **มณฑลก๊วยโจวยกระดับคุณภาพท่องเที่ยว.** เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2561.
เข้าถึงได้จาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/misc/detail>
- สถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2560). **สาธารณรัฐประชาชนจีน.** เข้าถึงเมื่อ
30 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.apecthai.org/index.php>
- Changnoi Holiday. (2552). **แผนที่ประเทศจีน.** เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก
<http://www.changnoi-holiday.com/china/map.php>
- Matichon Public. (2561). **เทรนด์ท่องเที่ยวปี 2018 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก.** เข้าถึงเมื่อ 4
เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.prachachat.net/world-news/news-95925>

ข้อมูลจากเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ

- Chinaculture. (2014). **Silver Ornaments of the Miao Ethnic Group.** Accessed March
29, 2019. Available from <http://en.chinaculture.org/2014-12/02>
- China Discovery. (2010). **Xijiang Miao Nationality Village.** Accessed January 18, 2019.
Available from <https://www.chinadiscovery.com/guizhou/kaili/xijiang-miao-village.html>
- Chinadaily. (2017). **Grand Song, embroidery profit Dong ethnic people.** Accessed
March 24, 2019. Available from <http://www.chinadaily.com.cn/a/201712/06/>

- _____. (2018). **The Grand Song**. Accessed March 24, 2019. Available from http://www.eguizhou.gov.cn/2018-10/18/content_37095788.htm
- China Escapade. (2013). **Zhaoxing Dong village**. Accessed March 20, 2019. Available from <http://www.chinaescapade.com/travel-guide/liping/zhaoxing-dong-village.html>
- China Expedition Tours. (n.d.). **Shopping in Guiyang**. Accessed April 3, 2019. Available from <https://www.chinaexpeditiontours.com/china-guide/shopping-in-guiyang.html>
- China Tour Guide. (n.d.). **The Costumes of the Dong People**. Accessed March 22, 2019. Available from http://www.chinatourguide.com/guizhou/costumes_of_the_dong_people.html
- Discover China Tours. (n.d.). **Zhaoxing Feature Food**. Accessed March 31, 2019. Available from <https://www.discoverchinatours.com/travel-guide/zhaoxing/feature-food.html>
- Fabio Wang. (n.d.). **Zhaoxing Dong Village**. Accessed April 2, 2019. Available from <https://www.chinatravel.com/southeast-guizhou-attraction/zhaoxing-dong-village/>
- Greta. (2018). **Harmonies from a hidden valley – guizhou**. Accessed April 5, 2019. Available from <http://www.chinatealeaves.com/tag/dong/>
- Guilin Private Tours. (2012). **Zhaoxing Dong Village**. Accessed March 20, 2019. Available from <http://www.guilinprivatetours.com/Attractions/Guizhou-Sights/Zhaoxing-Dong-Village.html>
- Hu Shenqiu. (2018). **How China's Dong ethnic group saved their culture through music**. Accessed March 31, 2019. Available from <https://news.cgtn.com/news>
- Jeffrey Hays. (2015). **Dong Culture**. Accessed March 28, 2019. Available from <http://factsanddetails.com/china/cat5/sub30/entry-4378.html>
- Joshua Shi. (2018). **Matang Gejia Village**. Accessed January 13, 2019. Available from <https://www.chinahighlights.com/kaili/attraction/matang-gejia-village.htm>
- Kelly. (2019). **The Lusheng Festival**. Accessed March 2, 2019. Available from <https://www.chinahighlights.com/festivals/the-lusheng-festival.htm>

- _____. (2019). **The Miao Ethnicity New Year Festival**. Accessed March 4, 2019. Available from <https://www.chinahighlights.com/festivals/the-miao-new-year-festival.htm>
- _____. (2019). **Sisters' Meals Festival**. Accessed March 4, 2019. Available from <https://www.chinahighlights.com/festivals/sisters-meals-festival.htm>
- Sophia. (2013). **Long Table Banquet**. Accessed January 21, 2019. Available from <http://www.absoluteschinatours.com/china-travel/long-street-banquet.html>
- Toguizhou. (2016). **Zhaoxing, the Largest Dong village**. Accessed January 17, 2019. Available from <http://www.toguizhou.com/index.php?m=content>
- Top China Travel. (2004). **Guizhou Facts**. Accessed May 3, 2018. Available from <https://topchinatravel.com/guizhou/guizhou-fact.htm>
- Travel China Guide. (2018). **Zhaoxing Dong Village**. Accessed January 17, 2019. Available from <https://www.travelchinaguide.com/cityguides/guizhou/qiandongnan/zhaoxing-dong-village.htm>
- Vanessa Zheng. (2004). **History of Guizhou**. Accessed November 1, 2018. Available from <https://www.guilinchina.net/travel-guide/guizhou/facts.htm>
- Vivi Chen. (n.d.). **Qianhu Miao Village**. Accessed February 24, 2019. Available from <https://www.chinatour.com/kaili-attraction/qianhu-miao-village/>
- Wendy Wei Tours. (n.d.). **Zhaoxing Dong Village**. Accessed April 2, 2019. Available from <https://www.wendyweitours.com/zhaoxing-dong-village.html>
- Xiong and Billy. (2010). **Gejia Group Near Kaili**. Accessed February 1, 2019. Available from <http://www.toguizhou.com/index.php?m=content>

ข้อมูลจากเว็บไซต์ภาษาจีน

- Fu Yingchun. (2015). **增加文化内涵助贵州旅游转型升级**. Accessed March 24, 2019. Available from <http://www.ce.cn/culture/gd/>
- Guizhou Provincial Tourism Development Committee. (2017). **关于促进交通运输与旅游融合发展的若干意见交规划发**. Accessed February 16, 2019. Available from <http://www.gztour.gov.cn/>

South Eastern China. (2017). **文化丰厚的凯里麻塘侗寨**. Accessed March 24, 2019. Available from http://www.sohu.com/a/164768466_446827

Xijiang Qianhu Miao Zhai. (2019). **门票预订**. Accessed April 9, 2019. Available from <http://xijiang.kgu.cn/tickets.html>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวพิมพ์ภักขัญ อูระวัฒน์
ที่อยู่	82 หมู่ 6 ตำบลบ้านไร่ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี 70000
หมายเลขโทรศัพท์	092-538-7782
วันเกิด	8 เมษายน พ.ศ.2540
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียน นารีวิทยา จังหวัดราชบุรี สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน เบญจมราชูทิศราชบุรี จังหวัดราชบุรี สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเอเชียศึกษา สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์
เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวพิมพ์ภักษ์ อุระวัฒน์
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน
ชื่อสารนิพนธ์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในมณฑลกุ้ยโจว
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปันสุวรรณ
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	82 หมู่ 6 ตำบลบ้านไร่ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี 70000
หมายเลขโทรศัพท์	092-538-7782

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีข้อกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวพิมพ์ภักษ์ อุระวัฒน์)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

24 เมษายน 2562